

A NEVELŐNEK
למנהל

NEVELÉSÜNK

Madrichjaink ebből a kiadványunkból összefüggő képet alkothatnak arról a rendszerről, amely nevelési alapját képezi mozgalmunknak. Cofe-madrichjaink pedig mindenkor forrásmunkának használhatják fel felelősségteljes munkájukban

A6627

Kiadja a NeCaCh "HABONIM" b'Hungaria. Machleket Hatarbut.

Országos Rabbiképz - Zsidó Egyetem Könyvtára

Machlehet Hátárbut ..... Chavérjainknak kéziratként.

Bevetés a cifei nevelési rendszerbe.

Nevelési tevékenységünk kezdete óta fennáll a kérdés, hogyan egyeztethető össze a módszer a céllal? Mily mértékben fedi egyik a másikat? Hogyan idomítjuk a módszert, mely kétségkívül döntő tényező, a célhoz?

Mozgalmunkban a cserkész /scouting/ rendszert c o f e i - c h a l v o i rendszerre alakítottuk át. Sokaknak úgy tűnik, hogy mozgalmunk nevelésében a cifei momentum a kihangsúlyozottabb.

Mi a való helyzet?

A cserkészmozgalom kezdeten már két tényezőhatása volt érezhető:

a/ a hivatalos általános cserkészmozgalom, amely nélkülözött minden társadalmi-politikai kísérelést, már mozgalmunk előtt létezett mint széles, népeket és országokat átölelő ifjúsági organizáció. E mozgalomnak megvoltak a maga célkitűzései, jellege és stílusa. Bizonyos feladatokat teljesített és bizonyos szükségleteket elégített ki, melyekre nyilvánvalóan rá volt utalva annak idején a környező társadalom és életrendszere,

b/ Ez a mozgalom megfelelt sokezer ifju akaratának hajlamainak és rejtett vágyainak, mert megvolt ebben a mozgalomban az egyéniség kifejezésre juttatásának célja, az élet küszöbén álló és életük valóságban valamire várakozó ifjak homályos és néha tudattalan keresése: a vágyakozás a teljesebb, a tökéletesebb után.

E két tényező hatása érezhető a cserkészmozgalom kereteiben. Nem elválaszthatatlan ez a két faktor. Kiegészítettek egymást a kapitalista társadalom valóságának jól meghatározható körülményeiben a XX. század eleje politikai és kulturális követelményeinek megfelelően. Bizonyos jelszavakat is használtak akkor, mint pl., a "haza szolgálata". Nem akarjuk lekicsinyelni ennek értékét, de tudnunk kell, milyen tartalmat tulajdonítottak akkor ennek a jelszónak.

Baden Powel egyik meghatározása szerint a scouting ki akarja fejezni az életutat kereső ifjak törekvéseit, hogy produktivakká váljanak. Tiszteletreméltó a cél, de ebben a meghatározásban egy objektív igazság elhomályosítása rejlik, mivel a produktivizáció célja üres jelszóvá vált, miután Anglia objektív körülményei gyakorlatilag elfojtottak minden ilyenirányú lehetőséget. Platonikus prédikálás volt ez a produktivizációról, mely a kor gazdasági felepitettségénél fogva nem valósulhatott meg, és így csak Anglia különleges érdekeit szolgálta. A cserkészrendszer eszköz volt a burzsu világ kezében, mely által meghódította az újabb nemzedéket és "kezttyüs kézzel" de ugyanak-

kor erélyesen, a burzsoáziának megfelelő utra vezetve.

Voltak azonban a cserkészmozgalomban olyan momentumok is, melyek részben homályosak voltak ugyan, de pszichológiai vagy társadalmi szempontból semmiképpen sem voltak a véletlenség szülöttei. A cserkész nevelés kialakulását a nagy kísérletek és profeszítések, valamint a cserkészrendszer létrejöttében rejlő potenciális erők felszínrehozása a legjellemzőbb. A mozgalom alapítói és előharcosai kifejezést is adtak bizonyos meghatározott formában ezeknek a homályos, kevésbé tudatos, de sommerszetre sem véletlenszerű potenciáknak.

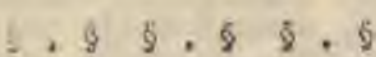
Előrebocsajtottuk mindezt, mert ismernünk kellne a nevelési utunk gyökereit és tudniuk kell hogy milyen tézisekből és antitezisekből jött létre. Fel kell fednünk a cserkészmozgalom fejlődésének és nevelési rendszerének azokat az elemeket, melyek az eddigi fogva tudatos vagy tudattalan ellentétben álltak a szervezeti kerettel.

Inocenti Zsukov hosszú éveken keresztül fáradozott az oroszországi cserkészmozgalom kiepítésén. 1921-ben, egyik füzetében a következőket írta: két lehetőség áll a cserkészmozgalom előtt:

1/ vagy korporenszeket, szűk körű, körülhatárolt világukhoz igen hűséges, a társadalmi rangfokozatokat őrző a tisztelettel igen korlátolt fogalmakká rendelkező embereket nevelünk;

2/ vagy az ország szükségleteinek megfelelő ifjuság sereget neveljük fel, a közösség és a kölcsönös segítség embereit, akiknek fogalmai a tisztelettel és társadalmi kötelezettségekről túlhaladják az osztály-társadalom kereteit, és akiknek számára a közös munka létalap és életideál megnyilvánulása.

A kérdésnek ebben a formájában világosan fellelhető a nagy vita nagyvai és egyik vagy másik lehetőség alternatív problematikája, amely foglalkoztatja mindazokat akik bizonyos célok elérésére a cserkész /csoport/ nevelési rendszert alkalmazzák.

Különböző időszakokban a cserkészmozgalom e problematikájának különböző megnyilatkozási formái voltak. A kérdés időről időre köztöst változtatott. Tudjuk, hogy a cserkésznevelés rendszerének és minden megnyilvánulásának szorosan össze van kötve a természethez való visszatérés hajlamának emócióival, vágyaival és gyakorlati kísérleteivel, azaz: kitörni a megállapodott élet baklyóiból - visszatérni az őskor primitívitásához, természetességéhez és fogalom köréhez.

Sokan kérdezik: helyes-e hogy az ifjuság figyelmét oly dolgok felé terelik, melyek kívül esnek életünk és korunk civilizációjának köréből? Nem szolgál-e ez eszközül az ifjuság érdekének életünk konkrét kérdéseiről való elterelésére, midőn a zajos városból az erdő és mező felé törtet az ifjuság?

Nem véletlen az alternatíva: "város vagy erdő". A válaszmondhatnánk, hogy részben az a pszichológia és a szociológia

Témónahél 4 ..... 3 old.

Miótt fennálló vita, Mit kell éssősorban szem előtt tartanunk: a lelki élet tényezőit, vagy magát az élet és környezet tényezőit? Mit kell a gyermek nevelés legfontosabb elemeként tekintanunk: a lelki elemeket, vagy a környezetet és szükségleteit?

Ime tanui vagyunk gyakran annak a különleges jelenségnek hogy a serdülő gyermek lelkében vágyak ébrednek, rejtett vágyak, akaratok, tulajdonságok kerülnek felszínre, amelyek nehezen egyeztethetők össze az emberi társadalom konkrét követelményeivel és szükségleteivel. "Az ifju forradalmnak nevezték ezt.

Mi e jelenség eredete?

Az általános tudomány egyik magyarázata, mely igen népszerű lett a lélektanban, biogenetikus elvvel kezd, mely szerint az emberiség fejlődése a mai napig rovidított formában megismétlődik az egyén fejlődésében, kezdve az embrionális helyzetű egészen a fizikai, lelki és emocionális megérésig. /Az ontogénia megismétli a filogéniát./ E feltételek szerint az ifju forradalmának kora megfelel az emberiség fejlődése egy bizonyos fokának.

Más pszichológiai aramlatok a leghatározottabban elvetik ezt a feltevést és más hipotézis alapján igyekeznek megmagyarázni ezt a jelenséget. Az ember születésekor "tabularasa", "üres lap", melyre a környező élet jegyez rá mindent. Ésszerint a 12-13 éves gyermek helyzete azon benyomásoknak a gyümöleso, melyekt a gyermek az elmúlt évek során szerzett. Mindenesetre, ha fel is tételezzük, hogy a múlt is bizonyos befolyást gyakorol a gyermek jellemére és lelki világára, egyis tényezőként szerepel az örökles, mely a tudattalal feltörő óstánk formájában jelentkezik akkor e tényező mellett másodikként a környező élet befolyását kell latnunk. Innen ered a harmadik elem, mely talán enn olyan elsodleges fontossagu; az ifju találkozás a z élettel és e ténynek az ifju lelkében tanadó visszhatasa. E visszahatásokon keresztül lép be az ifju a valóságos élet keretébe. E kölcsönös hatarak hat mozzák meg véglegesen az ifju fejlődését és egyéniségének kialakulását. Ezért azt is mondhatjuk, hogy a nevelés titka: hogyan irányítandó ez a kölcsönös visszahatás harmonikus és ezzel együtt produktív mederben. Harmonikus n az ifju ember belső világában, harmonikusan a társadalommal szemben - olyan harmonia melyből életének utjan produktivizálódás lesz. /Teljesen felesleges, hogy bizonyítékokat hozunk e találkozás döntő befolyására vonatkozólag, hisz mindnyajunk önéletrajzában, szántalan példát találhatunk erre.

Rejtett törekvések és hőzzanatok, melyek potenciális formában és helyzetben működnek és egyrészt a modern élet civilizációval és kultúrával telített keretéből való kitörésre és egy szabadabb világ erőinek szabad kifejtésére ösztökkelik az ifjut, másrészt a környező élet és annak követelményei az ifjuval szemben / család, iskola, munka/ - követelmények, melyek később önkövetelményekké válnak önmaga megjavítására irányt szabnak a maga generációja társadalmi szánára. Ez a két elem képezi a "vére s vagy erdő" problémának az alapját.

E választásban eltérők lehetnek az alapok, szándékok, eltérők a megoldások. Tanui voltunk annak a jelenségnek, hogy a cserkeszmozgalom mely az általánososság köntösebe öltözött osztalyszínezet felé törekedett és néha már társadalmi - kapitalista-polgári - nevet is öltött. Nem éppen a kiváltólos cserkeszmozgalomban került fel a természethez való visszatérés

eszmaje. E törekvés hordozói rendszerint ellenzéknek jelent-
keztek az általános cserkeszletben. Megemlíthetjük a "Fehér roka"
neveű aranyat, melynek írója John Hargrife állott, az erdő cser-
keszletének aranyat, mely ellenzéknek képviselt az általános
cserkeszlet keretén belül. Sőt mi több valósággal forradalomnak
tűnt, szüklatokörnek ugyan de mindenképen forradalomnak az
adott helyzetben. E forradalom tartalma: nem akarunk a létező
társadalom kezében és szolgálatában álló eszközzé válni. S mi
lett ennek a következménye? Talán a létező társadalom megval-
toztatása? Nem! Ehhez túl gyengék voltak, és ezért következtet-
tük az volt: elhagyni ezt a társadalmat, megszökni előle egy
romantikával, tavoli es idegen, földrajzi és néprajzi valóság
romantikájával telt uton. Ez a lépés nem volt egyéb, mint a tett
elől való visszahúzó. Ez a forradalom ugyan más kifejezést
is nyerhetett volna. Így magából az aranyat természetéből eredő
tenyeges társadalmi esetleg osztályjelleggel író kifejezést,
mint ahogy ilyen kifejezést nyert az általános cserkeszlet, mely
azt a felfogást képviselte, hogy figyelmet kell szentelni a lé-
tező társadalomnak és keretén belül jó polgárokat kell nevelni.
Jó polgár - vagyis a fennálló társadalom törvényeinek alátámasz-
tása és megvédése. Fel kell tennünk a kérdést: megegyeznek-e,
összeegyeztethetők-e a cserkeszmozgalom keretén belül, a fenn-
álló társadalom, és a környező élet behatásai és követelményei
az ifjú lelkekben dúló ösztönökkel.

Bevezették a táborrendszert, Győről-avre elhagy-
ják a várost és újra visszatérnek hozzá. Van-e ebben harmonia?
Hatarozott válaszunk: nem! Nem lehet itt nevelési harmonia. Ez
az ideál amely az év folyamán csupán néhány hetre viszi át a
nevelést a városon kívüli tabori munkára és közösségi életre,
az ifjúkori erjedés szabad kifejezésrejutásának optimális kör-
nyezetében, - ez az ideál nem egyeztethető össze a fennálló á-
llamrendszer gazdasági és társadalmi formáihoz való idonulás
elkötözésével és ideáljával. Innen ered az általános cserkeszlet
belső elcsorvadása. Közel egy millió ifjú nevelkedik Angliában
a cserkeszmozgalomban, közöttük néhány százezer leány. Kétség-
telen, hogy ez a mozgalom adott valamilyen pozitívumot is tag-
jainak. De vajjon adott-e választ az angol társadalom kérdéseire?
Orvosolta-e hiányosságait? Nem! Ugyanezt tapasztaltuk más
országokban is.

E kérdésekkel szemben, fel kell tennünk a ker-
dest: milyen uton haladunk mi? Hova vezet a mi utunk?

Utunk: az ifjúság lelkébe rejlő ösztönök össze-
egyeztetése a mai es holnapi valóság megjavítására törekvő ide-
ál emocionális követeléssel. Az ifjú kor potenciáinak felfe-
dezése és kiegészítése a társadalom szolgálatába való állításuk
által. Nem a mai társadalom szolgálatába, amely elnyomja ezeket
a potenciákat, hanem azon társadalomban, melyet mi magunk te-
rentünk meg. Konkrét példaként vegyük az egyhetnapos tábort, mely
nek lényege az önálló élet, a munka, új kapcsolat kialakítása a
természettel, eredetiség és sokkal nagyobb követelmények, - ez
a hónap az a nevelési nag, melyből hatalmas lelki erők nőnek: a
meg nem szűnő törekvés ily élet megteremtésére az év összes nap-
jaiban. Ez az út belső harmoniaért folytatott harccal jár, mert

csak ily képen lehet áthidalni az ösztön és az akarat között lévő távolságot, csak így lehetséges hidat teremtteni a természet ölébe való meneküléstől az élet megjavításához. Ezen az úton nevelhetünk önmegtartóztatásra az igaz valóságra, ohálúci tartalomra s kitartásra, valamint a meghodított bastyák megörzöszésére az új élethez.

Semmilyen nevelési felfogás nem valósul meg maradéktalanul és nem válik bensőségében harmonikus teljes valósággá. De minden nevelési rendszernek meg kell legyen a maga széles gondolatbeki vázlata. Ez az út, amelyet meg kell jelölünk a térkepen, a holnap térképén. Hogyan jutunk el a Holnap embereihez?

Nem csak az ifju ösztönök és társadalmi szükségletei, az akaratok és feladatok közötti nevelési szintézis útján, hanem ehellett meg egy szélesebb - történelmi szintézis útján, a fölösleges szándékoktól és idegen elemektől mentes cselekedeti rendszer segítségével, - a nevelési potenciák és a kor /az emberi társadalom forradalmának, nagy ujjaépítés előtti korának/ történelmi szükségletei közötti szintézis. A nevelési szintézis életünkben, ezen belső szintézisünk a mozgalom által ránkirajzolt feladatok között, csak alapul szolgál a szélesebb szintézishez. Ez pedig nevelésünk célja és a feladatok közötti szintézis, mely feladatokat a szélesebb történelmi perspektívából merítjük. S miután meg vannak a lehetőségeink, hogy a nevelési rendszerünk által teremtett kétoldalu kalapáccsal a reá váró üllöt ütni, - meg van bennünk a biztonság érzete, hogy nevelési munkánk termékeny lesz ellentétben az általános cserkészlet terméktelenségével. Ellentétben a cserkészmozgalommal, mely természetesen pozitív, mozgás és tett nélküli és, beleütközve a fennálló társadalmi rend keretébe, egy helyben áll. Miért pozitív a polgári cserkészlet? Mert ez a mozgalom az egyen felszabadításáért, az ember megváltásáért létezik, - az emberéért és az egyenért úgy ahogy van, anélkül, hogy a mozgalom az egyént annak a válságnak a keretében látná, mely megakadályozza, hogy megújhódjék, hogy szabadda váljék. Ezért áll egy helyben a polgári cserkészlet és ezért van, hogy nevelése felületes és terméktelen. A hárs fény pompája és értéke megszűnt. Nekünk azonban megadatott a gyökeres, konstruktív építés lehetősége. Meg van a hárságunk kimondani: számunkra van folytatás. Nekünk megadatott a lehetőség nevelésünknek a természetes folytatását biztosítani, a tett és építés síkján, a harc frontján., azért az idelárt, mely nevelésünk alapját képezi.

Különböző realis helyzetek alakulnak ki különböző országokban és népeken. Különbözök az alapvető fordulatok az ujjaépítés idejét megelőző fejlődési fokozatok. De kétségtelen, hogy életünk mai valósága és ohajtott életünk között hosszú út vezet, mely harccal jár ugyan, de konstruktív tettek széles mezőjén halad keresztül - a cél, az ujjaépítés eléréséig.

Valaki pionéri romantika szükségéről beszélt, ami önmegtartóztatást követel. Mi úgy mondhatjuk: előretörés az előtt

tünk álló feladatok teljesítésére, és talán ez a chaluci cofiut elsődleges kifejezése, első parancsa. Az éptes korának küszöbén állunk. Itt öltünk határozott formát mozgalmunk jellegzetes öszsztevői és tényezői, melyek az építési képességet és útemet fogják meghatározni. Nem akarunk kilátásaink mérlegelésébe és értékelésébe becsútkozni, de hisszük, hogy gyakorlati - és egyuttal nevelési céltudatosságunk arányban van nagy celuakkal. Ennek megvalósítására határozzuk meg a cofei-chaluci nevelésünk utját a chaluci önmegvalósítás felé, melynek igaz hordozói vagyunk. S ha példát és szimbolumot keresünk a nevelési út számára, nyugodtan közelínehetjük a polgári cserkészmozgalom egyik szimbolumát: nyíl és íjj - megfeszített íjj és rajta nyíl. Az íjj megteremtése és megfeszítése - ez az előttünk álló feladat; elszánt és nyílt akaratunk íjja és rajta annak a nagy törenelmi akaratnak nyíla, mely a megvalósítás, a céltudatos törtenelemi tett felé vezet.

Ez lehet a szimbolum - és ez a feladat.

§ . § § . § § . §

Nem elég azonban analizálni azt a gondolatmenetet, mely által arra a meggyőződésre jutunk, hogy nevelési útunk felel a célt. Kötelességünk megvizsgálni és megvilágítani saját magunk számára, hogy milyen kövekkel van ez az út kirakva, melyek nevelésünk épületének alapkövei? A mozgalom nevelési értékeket sajátított el más mozgalmaktól és más nevelési értékeket termelt saját jellegzetes útján. Nem elegendő jelzővel illetnünk nevelési rendszerünket, még kell határoznunk nevelési útunk alapjait és elemeit, hogy megértsük annak igaz tartalmát.

A nevelési rend;

Nevelésünk első és leglényegesebb eleme, amely nevelési felfogásunk alapját képezi, a r e n d - az átíró nevelési rend. Szükség van-e egyáltalán a momentum kihangsúlyozására? Létezik-e tan nevelési rendszer bizonyos fokú rend nélkül? Csak látszólag tűnhet feleslegesnek a kérdés felvetése és különös hangsúlyozása. Ha nemcsak elvont fogalmakban beszélünk, hanem szempontként vesszük a népet melynek körében fejttünk ki nevelési munkát, ha magunk előtt tártjuk nevelői tevékenységünk célját és egy összekötő egyenesst húzunk a kiindulóponttól a végpontig, a nevelés végcéljához Erec Jiszraélben, - úgy nyilvánvalóvá lesz mennyire vitális, és döntő a rend kérdése nevelésünkben, s talán nemcsak nálunk. Minden, társadalmi formák közötti nagy átmenet korszakában felmerül a rend nevelési problematikája, és az új életrend elérése megköveteli, hogy idejében megtalálják a új rend nevelési ideálját. Ez minden mozgalomra vonatkozik, de hatványozott mértékben vonatkozik annak a szetszort, nemcsak különleges földrajzi szélszorongásban élő néphez fordulunk, hanem olyná néphez, mely belső és szervezeti élete építmenyenek összeomlása korszakában él. Az övszakadokon keresztül fennmarlott hagyományos keret elzárta, megakasztotta ugyan a fejlődést, de ugyanakkor megőrizte, fenntartotta a nép

létét. Ez a keret tulajdonképpen - kevés ország kivételével - már a világháború előtt teljesen összeomlott és nem lehet kétség az iránt, hogy a még bizonyos országokban életképesnek tűnő zsidó keretek sem fogják elkerülni az utóbbi évtizedekben a zsidó közösségekben átvunuló szétbomlasi precesszust. Minden egészséges nép társadalmá rendelkezik nemcsak politikai gazdasági renddel, hanem emberi-lelki renddel is. Létezik egy bizonyos rend, mely viszonyokat, felfogást, szokásokat, értékeket határoz meg és szabályoz. Valószínű hogy más népek életet is sorsdöntő fordulatok és változások belső erjedése fogja felkavarítani. Eza folyamat azonban világos létük alapján történelmi szülőföldjükön fog bekövetkezni.

Alapjában véve más a helyzet a mi esetünkben. Mi elvágjuk az összes kötelekeket, elégetünk a hátunk mögött minden hidat és magunkkal hogdozzuk amult bizonyos elemeit, bizonyos befolyásokat, atavizmust - s nem mindig jó atavizmust. Egy dolgot nem viszünk magunkkal: a rendet, teljességet, a szabad és tilos megkülönböztetését, a szilárd társadalmi környezetet, mely támasz lehet számunkra új életünk megteremtésében. Teljesen hiányzanak nálunk a társadalom-építés természetes tudatának elemei. Mindennek mély gyökerei vannak galuti létünk annyira fájdalmas problématicájában. Hiányzik a tudatosság a szabad és tilos, a kívánatos és elvetendő ismerete és megkülönböztetés által jellemzett mozgalmi létünk. Nem vádként akarjuk ezt felhozni, hanem követelményként. Ha nem fogjuk a viselkedési szabályok biztos tudatában a helyes helytelen igaz megkülönböztetésében megteremteni egy belső rendet, nem fogjuk életünk legfontosabb konstruktív kérdéseit megoldani.

Mért hangsúlyozzuk ki a rend kérdését? Mert ez számunkra alapvető kérdés, mert nevelési rendszerünkben vannak olyan dolgok, melyeknek egyik legfontosabb célja a rend, bizonyos fokú állandósági szokás megteremtése, életkeret kiépítése. E nélkül nincsen alapja nevelési munkának. Célunk, teljes életrend megteremtése, még ha ez nem is fog maradék nélküli sikerrel jární. Ez az alapja harcunknak a családdal, az iskolával, az egész környezettel szemben. Innen ered a kritika a mozgalom tagjának elele fölött, igyekeztünk eljutni létének összes részletéig, szorosra fűzni kapcsolatait, megacéloítani akarátát a mi utunkon.

A rend nem minden, nemcsak mi, mások is beszélnek rendről. Társadalmi rendet teremtett az olasz fasizmus és a német hitlerizmus is. Ez a rend kétségtelenül nevelőhatással bírt az ifjuságra. A rend az a keret, melyen belül érvényre jutnak a célok és a törekvesek. Ezt tudta Spárta és az ókori Róma, tudta a középkori feudális állam, a monarchia és tudja a burzsoázia is, napjainkban. Ezt csak azok nem tudták, akik az utóbbi korokban védekeztek a fasizmus ellen és ezért a tudatlanságért drága árat fizettek. A fasizmus tudta ezt és győzni is tudott. Oroszországban tudta a rendben rejlő erőt, szembeállott a fasizmusmal és győzött.

Nem minden ugyan a rend. Vannak különböző tartalmu és különböző célzatu rendek.

A mi nevelési rendünk tartalma?

mely különböző egoista ösztönökből /kierakodási vagy győzelmi és uralon-vagy/ tapálkozik, hanem kooperatív verseny a csoportok között a munkateljesítvény és az iránta való felhősségérzet fokozása.

Jellemnevelés; 0

Kooperatív versenyről beszélünk, mely fokozza neveltek képességeit és a mozgalmasszükségleteit szolgálja. Ez az ut kétségtelenül ingerlő és irányító hatással bír a neveltre. A megfeszített munkában felszínre kerül és kiforr a nevelt egyénisége is. Neveltsünk ugyan a közösség felé irányul, de szándékunk hogy ennek a közösségnek szilárd alapját jellemmel bíró egyének képezze. Oly egyéniségek melyeket nem fenyeget az elhomályosodás veszelye, mely létrejöttét tulzott tömeges hajlam vagy minden szelfuvás irányában való kényelmes forduls folytán. A szabad ember társadalom egyik legfontosabb biztosítéka az erős egyéniség fejlesztése, oly egyénisége mely közösségi ösztönökkel és öntudattal, valamint közösségi szolgálatkészséggel rendelkezik. El kell kerülnünk a szürke tömegesség veszelyét a tömegeket átfogó és az egyéni jellemet elhomályosító szichózisokat.

Az erős, szilárd társadalomnak az alapját az erős és szilárd jellemű egyéniség alkotja. Nevelési munkánkban szántalan lehetőség és alkalom adódik az egyéniség rendszeres és harmonikus fejlesztésére. A közösséghez való kötelek fejleszthető a kooperatív versenyen keresztül. Csak az erős egyéniség fejlesztése, a közösséghez való kötelekeknek harmonikus fejlesztése utjan valósulhat meg az akaratnevelés, ami nevelési rendszerünknek és célunknak szinten alapvető eleme. Nem vagyunk fatalisták, nem csak a szó vallási értelmében, nemcsak abban a mértékben, hogy egyáltalán nem szűnik a vak gondviselesben. Minden tettünk és munkánk alapja hogy a szervezett emberképes legyen kifejtetni és megvalósítani akaratát. Ehhez nemcsak szervezői erő szükséges, nem elegendő a tudatosság. Szükséges maga az akarat, ne csak a kedv valamihez, hanem akaratérő.

Könnyű erről beszélni, de annál nehezebb ezt beteljesíteni. De hogy képesek legyünk megfeszíteni az ijjat, feszült akaratot gyűjtöni, szükség van az erős egyéniség bázisára. Az akarat nem fog rendelkezni egyéni tartalék forrásokkal, meg fog törni a nagy feszültségtől, és ez újabb és súlyos megpróbáltatásnak teszi ki. Itt adatik meg az embernek a lehetőség, hogy fejlődjön és felszínre kerüljön benne összegyűlemlett akaratérő. Ez a célja annak a rendnek, melyről nevelésünkben beszélünk. Nem merev rend akar ez lenni, melyet fentről kényszerítnek valakire, hanem élő és erjedő rend a maga sajátosságában. Nem egy kiváló erő hatásként kell beteljesüljön imperativusunk, minek folytán mi eszközevé válunk valakinek a kezében. Hiszen a nap-napi megvalósításban mindegyikünk olyan helyzetbe juthat, melyben könnyebb lemondani a ránkényszerített akatról. Autoratív akarat erőjével nem változtatunk meg semmit, ehhez az egyén akaterejére van szükség. Milyen uton erjed ez el? Ezt célozza nevelési rendszerünk minden tette. amennyiben helyesen alkalmazzuk. Ezt célozza a munkára való átmenet, a táborélet erőfeszítése, különböző "törvények", melyektől ez a társadalom irredó a neveltsnek.

Gyakorlati nevelés.

Mozgalmunk akaratnevelése szorosan egybe kell kapcsolódjék a gyakorlati, munkára való nevelésre. Evvel nemcsak arra a fizikai munkára célozunk, melyet folytatunk vagy folytathatunk mozgalmunk nevelés fokozataiban. Kétségbelesen értékkel bír ez a munka is, hisz ezt is munkatunk megfeszítésével hordítjuk meg. Így pl minden taborban végzett munka: gödörásás, zászlórúd felállítása, taborban és körülötte szükséges ezeres munka melyek gyakorlati értékkel bírnak és erőfeszítést és edzettséget követelnek, mindez hozzájárul a munkaneveléshez és akarat kifejtéséhez.

Mindezt azonban nemcsak a gyakorlati nevelés szűk fogalmában kell látnunk. Igyekezzünk nevelésünk gyakorlati irányát a maga teljességében felfedni. A gyakorlati irányzat nemcsak a zöldseges kert rendezésében jut kifejezésre. Ez az irányzat rákell nyomja bélyegét nevelési rendszerünk minden megnyilvánulására. Kiinduló pontunk az hogy a gyakorlati nevelés az azirányzat, amely minden eszközt felhasznál a kitartó munkaképesség fejlesztésére. Rendszeres megfeszítésre, célok tervszerű elérésére. Mindez gyakorlati nevelés. Létezik gyakorlati nevelés a fizikai munkában, a tanulásban, a szervezkedésben és az önképzési feladatokban. Mindezekben megtestesül a gyakorlati nevelés szellemé és valósága a jellemnevelésben és kikristályosításában. Ha így értelmezzük azt az irányzatot, akkor gyakorlati, munkára való nevelés? fogunk látni abban is, ha egy kyuca heteken vagy egy hónapon keresztül intenzíven tanul Palesztinográfiát, gyakorlati nevelést fogunk látni abban, ha egy cofe-kyuca egy hónapra, vagy néhány hónapra felelősséget vállal az otthon rendbentartásáért. A cofe naplója bizonyára gyakorlati nevelés egy részét kepezi. Ily módon, a gyakorlati nevelés számtalan példáját fogjuk nevelési munkánkban megtalálni.

A kísérletező rendszer.

Meg kell jelölnünk a gyakorlati nevelés egy specifikus és kiemelkedő formáját? A nevelésben a kísérleti módszer az, mely kétségkívül vitális értékkel bír munkánkban. Nem akarjuk azt, hogy gyakorlati nevelési és imperatívusaink a nevelt személyn föntől, aelőzetesen megszabott utasításnak tűnjék. Ellenkezőleg, meg kell elégednünk az irányadással. Ez a kísérletező módszer alapja s pozitív értéke mozgalmunkban. Szándékunk neveltünket nemcsak ismeretekkel ellátni, hanem az, hogy ezeket az ismereteket maga a nevelt szerezzze meg önmegfeszítése útján, akaratának és akaraterejének megfeszítésével. A gyakorlati nevelés és akaratnevelés összeegyeztetése csak egy úton lehetséges. Az akaratnak gyakorlati nevelés feladataival való egybekapcsolása, tervszerű, rendszeres munka, az akataterő megfeszítése a saját kutatások és az egyén képességeinek felszínrehozatala útján. Ez az út vezet a gyakorlati nevelésre a kísérletező munkához. Vegyük pl elő egy élőlény boncolását. Vannak olyan dolgok az anatómiában amit nem elég megtanulni, látni kell őket. A szemlélet ugyanis nem kevésbé fontos mint a boncolás. Alkalmaz-

nunk kell azt amodszert is, mely a természetet és az életjelen-
ségeket részeire bontolja. Ezen metodus nemcsak ismereteket
nyújt az emlékezet által, hanem kifejjeszti az analízáló gondol-
kodás modot.

Az iskolai oktatás ma már szinten alkalmazza
azt a módszert. Bár mozgalmunk nem akar az iskola helyébe lép-
ni célja az ifjút kritikai gondolkodásra készíteni és akaratot-
teret serkenteni. Számunkra ez az út természetes és szükségsze-
rű.

§ . § § . § § . §

Eddig nevelési rendszerünk különböző elemeiről
volt szó. Nyilvánvaló, hogy a gyakorlatban ezek az elemek meg-
szorosabban fonódnak egybe. A gyakorlatban ugyanis nem lehet a
nevelést elemekre bontani. Ez a mesterséges elválasztás csak az
elméleti tanulmány kedvéért történik, hogy mérlegelni tudjuk
minden nevelési elem és tényező helyét és értékét komplikált
nevelési rendszerünkben.

Vegyünk egy példát. Egy cofe-pluga táborra
készül. A ros-pluga elozetesen gondoskodik az előkészületekről
elnegy a taborhelyre. Végigjárja a területet és környékét és or-
ra a meggyőződésre jut, hogy a hely határozottan megfelel tábor
céljaira. Visszatér a városba és a pluga szichán előterjeszti a
taborral kapcsolatos kérdéseket. A pluga-szichá megállapítása
szerint egy-ket hétre van szükség a tábor előkészületeihez. Ime
a kísérletező feladat: Minden kvucá, mondjuk egy hét leforgasa
alatt meg kell látogassa a kijelölt taborhelyet, kitanulmányoz-
za alaposan a tábor területet és környékét, megismeri feltéte-
leit, részletes leírást készít a t. l. ajról, topografikus helyzete-
ről a vizről, sportnak, játékoknak megfelelő helyről, fürdőhely-
ről, fűtőanyagról, a tábor felállításának megfelelő helyről, ör-
ségnek megfelelő pontról, közelfekvő településekről, stb, stb.
Ezenkívül lehetséges, hogy minden kvuca tábor tervezetet dolgoz-
zon ki. Ezután újra általános pluga-szicha. A jelentések be-
nyújtása, attanulmányozosao a legjobb javaslat megjelölése. Mi
hiányzik e példában nevelési rendszerünk megjelölt elemeiből?
Ebben a példában megtalálható az intézis: a kooperatív gerseny no-
mentuma, a rend eleme, az intézmenyekkel rendelkező, határozat
tokat hozó, bizonyos uton haladó, hagyományokkal rendelkező szé-
les keret ezete, stb. Megtalálható ebben a példában a gyakor-
lati nevelés és az akarat nevelés eleme is. Ez a pelda bizonyítja
mily mértékben lehetetlen elválasztani nevelési gyakorlatban a
nevelési elemeket, melyek egy harmonikus egységet képeznek neve-
lési rendszerünkben. Innen ahhoz a konkluziohoz jutunk el, hogy
az akarat nevelés, a gyakorlati nevelés, a kísérleteztető rend-
szer zárt nevelési egységet képeznek, melyet nem lehet másképen
meghatározni, mint aktívizáló nevelés, aktivitásra, tevékenység-
re való nevelés.

Ez az irányzat, az egyén erők és képessége-
inek maximalis nozgosítása a nozgalom életnek keretében, -
munkakört és tenykedési lehetőséget nyújt minden egyén számára a
tettek síkján.

Innen egy lépés válnak el bennünket nevelési
Országos Rabbiképző - Zsidó Egyetem Könyvtára

rendszerünk és pedagógiai felfogásunk egy másik fontos fejezetétől. Ez a j á t é k .

Kezdetről fogva meg volt bennünk a biztos asszociáció, hogy a cofilut szervesen egybe van kötve a játékkal. Néha ez az asszociáció egyszerű megérzésünkől fakadt, hisz a cofilutfiatal fiuknak és lányoknak felele meg, ezért van az uniformis, A mezőkön, erdőkön való koszálasok, stb. A cofilut és a játék közötti asszociáció néha a következőkben látjuk: vannak komolytalan dolgok a cofilutban, ezért a játék sem hiányozhat. Ki kell hangsúlyoznunk, hogy viszonyokat a játékhoz és értékének felbecsülését munkarendszerünkben, e tényező legkomolyabb értékelése alapján kell megszabnunk. Hogy kellően értékelni tudjuk e tényező fontosságát nevelési rendszerünkben, előre kell vezetnünk hogy a játék alkalmazása munkánkban elhanyagolódott vagy egyáltalán nem állott megfelelő magaslaton. Nem lesz túlzás ha azt mondjuk, hogy a legtöbb esetben a játék alkalmazása fáradtságot elűző vagy szórakoztató tényezőként történt. Kétségkívül helyen való a játék alkalmazása fáradtság űzőként, elméleti kérdés vagy elvont tárgy körül való kimerítő szellemi erőfeszítés után. Jogos és helyes a játék alkalmazása az aszfá programjának keretében is. A 2-3 órát elhuzodó program folyamán helyénvaló, ha a ros-kyuca modót talál a játék alkalmazására, az észbeli fáradtság és a fizikai erőfeszítés enyhítésére. Nincs semmi ellenvetésünk a játék ilyenszerű alkalmazásával szemben. De ez nem egyéb, mint a munkaprogram helyes megszervezése és beosztása. Ez nem bizonyítja azonban, hogy a játék kizárólag ezt a célt szolgálja, hogy a játék csak eszköz az idegek, az intellektuális feszültség enyhítésére egy hosszabb szellemi vagy fizikai erőfeszítés nyonán. Nem elvetendő a játék alkalmazása, mint szórakoztató eszköz sem. Igyekeznünk kell munkánkban főleg a fiatalabb korosztályoknál szórakoztató elemeket alkalmazni. Könnyű megnevetetni tarsaságot az órák hosszát tartó aszfán. A kacaj gyakran az intellektuális kimerültség következménye. Mindez helyénvaló. Elvetendő a játék alkalmazásának az összehangolás, a játék értékeknek mint fáradtságot elűző és szórakoztató tényezőnek, korlátozása.

Feladatunk azonban a játék által más, nevelői célt elérni. Lehetőséget teremtteni az általunk nevelt emberben kiváncsatos összes tulajdonságok és képességek széles és átfogó kifejlesztésére. A tanulás és szervezkedési ténykedések szokásos, sablonszerű keretében nem lehet teljes mértékben kifejlesztteni ezt. Minden kísérlet, mely a játékot konkrét nevelési céllá szolgáló konkrét nevelési eszközként alkalmazta, igazolta magát és termékenynek bizonyult. Bizonyos kételyek ellenére a játék átfogó kifejezésében és konkrét alkalmazásában, Nevelési munkánk egyik alapkövét képezte. Egész munkánk, bizonyos vonatkozásban nem egyéb mint a játék, a azé legkomolyabb értelmében véve.

Milyen meghatározással illelhetjük általában a játék jelenségét? Vajjon nem egyéb mint a pusztá "játék", mely alkalmas az időtöltésre legkülönösebb erőfeszítés nélkül és nélkül, hogy érezzék az idő múlását? A játék ilyenszerű jelenségét gyakran tapasztalhatjuk a felnőtteknél. Mi azonban a

jatekrol a növekedés és megérés korszakában beszélünk. A játékkal kapcsolatban fiatalokru emberekrol beszélünk, akik fizikai, észbeli és lelki fejlődésük folyamatának kezdetén kibontakoztak a közepén vagy végén tartanak. Ebben a korban egy meghatározása van a játéknak. A természettel és a környezettel való találkozás kísérlete, a környező természet utazásának a kísérlete, erők és ösztönök, erzekek harcának és megfeszítésének kísérlete. A játék ténykedés, vagy ténykedések láncolata, melyben tudatalattian, ösztönszerűen benne rejlik az életre és az életre irányuló felkészülés mozgató ereje, felkészülés annak a tészernek viselésére, melyet mindegyikünknek vállalnia kell az életben.

Ez talán általános meghatározás, de igen biztos is. Sok ettel az eltérés, sok kivételt ismerünk, de az alapvető meghatározás biztos, nemcsak mint pszichológiai vagy biológiai definíció. Ez pedagógiai meghatározás is lehet és kell is hogy legyen. Az ifjú jellemzően melyen beleásott ösztönt irányítani, vezetni kell, fel kell azt használni a szükséges célra. Ehhez hozzáfűzhetjük: ha minden játék, a játék minden jelensége tulajdonképpen ösztönszerű jelenség az élőlénynél és az embernél, az erők megfeszítésének könszerű jelensége az életre és a tevékeny szerepre való felkészülés közepette, akkor mozgalmunkat nagy játéknak nevezhetjük. Hiszen ebben az értelemben nem lehet kétség arról, hogy a cserkész-mozgalomnevelés empirikus rendszere az életre való felkészülés és várakozás közepette, - és ilyen a mi mozgalmunk, - ifjak ifjusági rétegek ténykedésben való egyesítésének kísérletét testesíti meg. Most a jövőben bekövetkező dolgok nevelési fokán ez nem egyéb, mint egy nagy próba az előadásra, melyben szerepeinek az új élet színpadán, - Eric Jiszrael színpadán kell eljátszanunk.

Nem tekintünk el a nevelési "rendezés" elenitől sem. Van rendezés, többnyire talán pszichológiai, a nevelési alap átfogó tudata nélkül, de van. Ebben különbözik mozgalmunk más cserkész-mozgalomtól, melyekben sokat beszélnek a "hosszantartó játékról", melyben ugyan a játék hosszantartó, de nem teljesíti első és alapvető feladatát, hogy a holnap viszkepe, a való életben előkövetkező folytatás kísérleti prototipusa legyen. Innen ered az általános cserkészmozgalom elsorvadása és elgyengülése, mert a hosszantartó a valóságtól távolosó romantikából, exotikumból veszi kölcsön és mert nincsenek gyökerei ennek a játéknak a vitális valóságban. Jellege könszerűen fantáziává válik és inkább a szórakozás és időtöltés feladatát tölti be, mint az életre való felkészítést.

Egészen más a mi hosszantartó játékunk. Kísérlet fiatal fiúk és lányok ezreit összerovní a mozgalom keretében, mely alkalmazza ugyan a képzeletet is, de maga előtt a való holnapot látja. Nem időt és teret túlhaladó fantáziába, hanem a holnapra való várakozás, a holnap birodalmába való belépés utáni vágyakozás képzelete az eredete annak a türelmetlenségnek, mely jellegetesen végigkíséri az ifjúkorban a holnappal való találkozás és a hozzá való közeledés törekvéseit. Mozgalmunk mindezt felhasználja a nevelésében és ezek a tudatalatti tényezők nevelő káldokként szolgálnak a jövőre való reális felkészülés és önnevelés érdekében.

A hosszantartó játék tényleg az önévelés és tevékenység alapvető nevelő színterévé válik össze, mely átöleli a négy korosztályt, bár minden korosztályban különböző és különleges az az elem arányviszonya. Ezzel azt akarjuk mondani, hogy még a csemetés korban is megtalálhatjuk ezt a lelki-pszichikai jelenséget, mely még az e korban folytatott hosszantartó játékokból ered. A játék nem a szűk értelmében, hanem a fentebb említett lelki-emozionális értelemben, az eljövendőnek a megítéléséig, - ez a játék nem hiányzik meg abszolút a fiatalok köréből, melyet hátszara-kvácának nevezünk. Ekkor még követni akarjuk ezt a vonalat, mely belenyúl az érettség komplexumába, megtaláljuk e jelenségek beolvasását későbbi korokban is. A hánuga /önvédelem/ fejezete az a Jisraélben nem teljesen mentes ezen játék momentumaitól.

Kétségtelenül vihetjük az abszurdum dolgokat. Szansékunk azonban eljutni ezen értékeink logikus követéséhez, a mozgalmunkban lévő fiatalok tipikus korának határain belül.

A 14-20 kor a jövőre való felkészülés kora, az életbe való teljes begyökeresedéssel. Az életbe való begyökeresedés az alifajjal kezdődik. Ebben a jellegzetes korban, az életbe való behatolás, begyökeresedés korában mikor az embert az életre való varázslás tölti el, emóciók, varázslások, erzekék, lelki momentumok alakodnak /az intellektuális mellett/ melynek értékek nem akarjuk lebecsülni melyek a jövőre való felkészülés láncolatában fonódnak egybe. Értékeket átfigyelve meghatározhatjuk mozgalmunk lelki jelenségeit, az átfigyelő játék meghatározását a játék különböző formáiban és megnyilatkozásaiban. Ezáltal meg lehet határozni az átfigyelő keretet.

A konkrét mindennapi alkalmazásban a játék munkánkban, a nevelés, a befolyás, a fejlődés irányításunk egyik legfontosabb eszköze kell legyen. Ha példának kooperatív verseny momentumát vesszük, némi szükség hosszúság magyarázatra, hisz e verseny nem egyéb, mint játék bizonyos feltételek mellett, bizonyos emóciók által indított célzatos játék. Hatástudásnak, vagy erzekék fejlesztésének példáját vesszük, akkor is nyilvánvaló, hogy a játék, a játék célja igen fontos szerepet tölt be. Ha munkánk lelki alapját tesszük vizsgálataink tárgya, akkor is a bátorság, élelenség, a jövedelmének megismerésének egyik eszköze a játék. A zsidó ifjúság a kereten belül folytatott nevelésünkben, mosolyt varázsol a zsidó idju ajkára, - létörömet, életkedvet, vidámságot nyújt neki.

A játék értékeinek irralata.

mindamellott nem tekinthetünk el, a játékoknak és a mozgalmunkban való értékeknek irralataitól sem.

Vannak komoly kétségek a játék alkalmazását illetően még a játék irracionális alkalmazásán kívül is. Ime mi, emócióinkat a környező világ tisztán és helyes megismerésére, helyes gondolkodásra, a gondolatbéli összpontosítás és a logikus gondolatmenet képességére akarjuk nevelni. Hogyan nevelhetünk erre, a játék által, mely e tulajdonságok ellentéte éppen, játék, mely mozgást

követel és eltávolítja a figyelmet az észleli koncentrációról, az elméleti munkától és a felületességgel elégszik meg? Hogyan látjuk ezen negatív tulajdonságok fejlesztését a számunkra annyira azükséges jutulajdonságok rovasára? Állást kell foglaljunk ezen biralattal szemben, mely a játékokban azt az elemet is láttni veli, mely felületességet, az elhamarkosottság tulajdonságait fejleszt, mely gátat emel és akadályt jelent minden komolyabb intellektuális munka útjában, főleg a cefe korosztályban. Ha valóban a játék nagyfokú alkalmazása által eltompul a logikus analízisképesség, a dolgok és jelenségek helyes meglatása és boncolása, úgy ebben látszat szerint értelmi és nevelési szempontból alapveto hiányosság rejlik. meghatározott celok és meghatározott életideál felé nevelünk és a celoknak megfelelően kell értékelnünk és mérlegelnünk minden általunk alkalmazott eszközt és nevelési értéket. Mit bizonyít ez a vizsgalat? Kétségtelenül nagy fontossággal bír, koncentrált intellektuális képesség, melynek kifejezoje a szisztematikus analízis és a logikus gondolkodás. Tudatos életre nevelünk oly életrendre, mely a történesek teljes megértésére és helyes értékelésére törekszik. Mindehhez elengedhetetlen kellék az intellektuális képesség, a rendszeres analízis és gondolkodás. Gyakran találkozzunk e tulajdonságok hiányos voltával a mozgalomban. De vajjon mi ennek az eredete, hogy túlzott mértékben alkalmaztuk a játékot, nevelési munkánk során? Bizonyára léteznek ezek a nehézségek, de nem éppen a játékok kiküszöbölése nyujtaná a nehézségek megoldását. Az első kérdés a következő: milyen gondolatbeli, tudatbeli életre nevelünk? Van természetkutató aki a laboratoriumában ül, fizikus, kémikus, botanikus, stb., van, aki elméleti, filozofiai kérdéseket tanulmányoz, stb. Vajjon neveltjeink közül sokan kerülnek erre a pályára? Bizonyára nem. Más életet fognak elni neveltjeink, de nem azért, mert a gondolkodás, a szemlelet, a tanulmány, az analízis a logika elemei teljesen hiányozni fognak életükből. Viszont sok lesznek a feltételek, melyekben meg fognak nyilvánulni ezek az elemek. A zsidó nép hosszú ifjon keresztül a tan, a könyv, az elmélet, a teljesen elvont elmélet nepe volt. Ez az elvont elmélet a zsidó nép második természetévé vált. Vajjon, a második zsidó természet alapján kell e nevelési munkánkat folytatnunk?

Tény ugyan, hogy a zsidó ifjúság kezd eltávolodni a könyvtől. Az átlagos típus inkább a felületesség irányában mutat hajlamot. Megmaradt az elvont elmélet iránti érdeklődés, de a könyv bazisa nélkül. Bizonyos kulturális gyökertelenségnek tagyunk tanúi. De semmi bizonyíték nincs arra nézve, mintha a játékok alkalmazásának szerepe volna ebben a folyamatban. A komoly szellemi érdeklődés hiányának és a kulturális gyökertelenségnek az elmensúlyozására más eszköz van megfelelő tanterv összeállítás sa nem mint ajáték ellentéte és tagadása. A játékok jellegében és lényegében olyan tulajdonságokat is fejleszt, melyek - habár mások szemben kétségeseknek tűnnek - mi nem mondhatunk le róluk. Mi kétségtelenül a forradalmi generáció életére nevelünk, és ez a generáció új, ismeretlen környezetben fog élni. Azt a generációt neveljük mi, melynek még kell változtatnia önmagát, alkalmazkodnai kell a szüntelenül változó új életfeltételekhez. Az ókori görög filozofus Rabináté, "panta méli" Egy minden folyik megvaló-

sul a nép társadalmi és lelki feltételeiben is. Minden megújul alakot vet és ölt. Az erődület nagymértékű eligazodási képességet, világos visszahatást követel, s mindennek fejlesztésére a nem áll jobb eszköz rendelkezésünkre, mint a játék. Számunkra fontossággal bírnak azok a jellemvonások, melyeket a játék által lehet kidomborítani.

Nem mindég helytálló azonban a játék fentebb említett bírálata az intellektuális nevelés szempontjából sem. Szükségszerű számunkra a szemléletképes képesség, de ha a játék nem nyújtja gyakran a tárgyak és jelenségek konkrét szemléletének legjobb lehetőségét, ugyanezt mondhatjuk nem kisebb érvényességgel a könyvolvasásra vonatkozólag is. A könyv elsőrendű szerepet kell betöltsön nevelésünkben, de vajjon a könyvolvasás jobban kifejleszti a szemléletképes képességet, mint maga a szemlélet? Neveltjeink számára a szemléletképes képesség nemcsak elvont kategóriákkal kapcsolatban alkalmazandó, hanem életjelenségekkel kapcsolatban is. Ilyen szemléletet semmilyen tanulási tevékenységgel nem lehet elsajátítani. A lelki önalúciót, az orientációt, a gyors tettet, az aktív figyelmet a valóság életjelenségeivel szemben és nem a kabinetben bezárkózott figyelmet, - ezek a tulajdonságok szükségesek számunkra. Ezért az értelmi nevelés szempontjából is jelentőséggel bír a játék. A játék valójában egy széles keret, melyben különböző nevelő elemeket vonhatunk össze.

Nevelési munkánkban épílnünk kell ezt az értéket, rendszerességet alaposságot kell bevezetnünk a játék alkalmazásában.

A tábor.

Munkánk gyakorlati következményeként a játék mellett és ennek keretében szerepel a tábor, a játékrendszer egyik legjellegzetesebb megnyilvánulása. A tábor, - néhány papra, vagy hatra szelő kitérés a városi életből, rövid időre szabad társadalom megteremtése, mely néhány hét alatt már a holnapelőben érzi magát, mely igyekszik meghonosítani és begyökeresíteni a jövő a holnapi élet formáit. A tábor kétségtelenül a játék rendszer legkiemelkedőbb jelensége, s ugyanakkor nevelésünk egyik legfontosabb momentuma.

A pionéri romantika.

Nem akarunk most magáról a táborról tárgyalni, a tábor célkitűzéseiről, nevelő munkájának irányvonaláról, annak érdekében, hogy a tábor elérje nevelő hatásának maximális hasznosságát és teljes hatást. Errol külön fejezetben kell tárgyalnunk. Ki akarjuk említeni azt a tényét, hogy nevelőmunkánk útjának sajátosságga testesül meg a táborban, a benne rejülő való és álomvilágban, nevelő feltételeiben és az általa elvetett konstruktív nevelő magokban. A tábor mint nevelési rendszerünk minden egyes eleme, különböző lelki és nevelési tényezőkből tevődik össze. A táborban a különböző és alkalmazkodó, elsajátításának max-

a tábor aival. A zsidó nép életkörülményei, melyek annyira alkalmasak a pszichózis elhatalmasodására, az egyénnek az környezeté-
letében való gyökerteleltsége folytán, megkövetelik tőlünk, hogy
apójuk és fejleszük az eszmei meggyökerezettséget és tárgyilagos
ságot; a vitalis realizmust, - az "anyagiaságot", a labunk alatt let-
ve szilárd talajra lépnek az élet és tudatára. Nincs megfelelőbb
alkalom mint a tábor.

Fentiekhez fűzhetjük a következőket is: Szemlélet-
hez az embernek jó szeméi kell legyenek. Tolstoj mondotta: Mi a
képesség, tehetség? Valamiben főbbet látni mint mások látnak. A
tehetség a latens képességének többletében rejlik. Célunk a látóha-
tarunk keretében lévő minden tárgy és jelenség meglatása képessége-
nek a maximumig való fokozása., valamint a látóhatárok kiszélesíte-
sére szolgáló képesség fejlesztése. Ezért apojunk kell a szemké-
lősi képességet, a topografikus, természeti, társadalmi, stb.
környezetben. Nevezük ezt az értekek fejlesztésének. Fűzünk eh-
hez egy harmadik célt is: felszínre akarjuk hozni és korrigálni
akarjuk a test-érteket, mely annyira hiányos volt a zsidó sag életé-
ben vszszadalon keresztül.

Harmonikus életre, a köz és az ész egyesítésére
irányuló törekvésünk kifejezésre kell jusson nevelésünkben. Van-
nak akik azt mondják, hogy Czermi Chowsky hallenista volt, és nem
máshoz költő. Azok a zsidó ifjak, akik hétézersz évvel ez előtt so-
kat foglalkoztak a testedzéssel, ha oly rossz emléket hagytak
maguk után és az "elgörögösödés" és a idegen kulturához való
alkalmazkodás vágyával illeték őket, mégis volt ebben jelensége
de bizonyos mértékben egészséges kizozanosodás. Feladatunk az
elgörögösödés és a zsidó szellem megörzítése közötti szintézist á-
pajni. Fejlesztésünk kell ezt a harmoniát neveltjeinkben. Ezért
fordulunk a természethez, ezért vezetett bennünket más viszony á-
testés. Ezért törekvésünk egy különleges monizmus, a szellem mo-
nizmusának megszüntetésére, mely eddig uralta a galuti zsidóság
életét. Nem könnyű ez a reakció. Hoz ut tultengést és tulzasokat
hozhat magával. Ismert az a rajz, mely hatalmas testű és aprófejű
riást ábrázolja a szemüveges és óriás fejű törpe mellett. Utunk
és törekvéseink: a test és a fej közötti egészséges arany megsza-
bása.

Mindazon nevelési irányzatok, a táborig élettel és
a játékkal egyetemben, összpontosított kifejezéseket a pionérság
romantikájában lelnek meg. Ebben adatik meg a fejlődő értekek, a
nyit és latens vágyak reális és lendületteljes kifejezése. Ez a
pionérság nem képezimozgalmunk kizárolagos kincsét. Ismerte ezt
az általános cserkészlet is. Szovjet-Oroszország a mai napig is
alkalmazza. De sehöl sem jutott ez a pionérság olyan kikristalyo-
sodott formához, o yan teljességhez, mint mozgalmunkban. A pioner
romantika továbbra is nevelési ténykedésünk alapja kell maradjon.

A legyelem.

Foglalkoznunk kell még néhány momengummal, melyek
talan a külsőség elemeinek tünnek de valóban nem külső és nem fe-
lesleges., hanem természetes és szükségszerű elemei nevelésünk-
nek. Amint természetes elem a pionér romantika épp annyira ter-
mészetes dolog, hogy ebben az irányzatban fontos szerep jut a rend-

egyik leglényegesebb tényezőjének: a fegyelmnek; Nem összehasonlítjuk hosszasan tanulmányozásba, hogy milyen módszerekkel és eszközökkel teremtünk fegyelmet, de kétségen felül áll, hogy nevelési problémáinkban a fegyelm kérdése központi és fogja képezni egyik legfontosabb és legproblématisabb fejezetét - nem azért mert felesleges, hanem éppen azért, mert annyira vitalis kérdés. Nyilvánvaló, hogy fennáll a lehetőség, hogy a fegyelmekben csak külsőséget lássunk, de ennek ellenére ki kell hangsúlyoznunk, hogy a fegyelm nevelésünk lelki mivoltának hű kifejezése és szelíd. Ismerjük a zsidó pszichét. Az összetört zsidó lelket, a szétbontott társadalmi építmény háttérével. A galuti zsidó tevésszerű életrend mankojára van utalva, olyan fegyelmi formákra, melyek kiegyenesítik az egyén meggörbült hátát. A cofenak azt mondjuk: egyenesen tartsd magad, hogy meg tudjad őrizni nemcsak az akarat feszültségét, hanem a test rugalmasságát is - ugyanígy kell alkalmaznunk a belső és külső fegyelmet, hogy megőrizzük a lelki gerincességet és rugalmasságot mely annyira szükséges és vitalis számunkra. A fegyelm - a külső fegyelm is külsőmegnyitól vanulásában nevelési fontossággal bír, és mint a romantika egy része is szükséges. És ha nem tartalom nélküli akkor chaluca készségek, a készségre és elszántságra való nevelésünk egyik kifejezője.

Tevékenységünk stílusa.

A hódító pionirságtól és a fegyelm szükségességétől jutunk el tevékenységünk színezetének és stílusának, terminológiájának általános kérdéséhez. Mozgalmunk nevelési alapja az érzékek, vágyak és akaratok megfelelő kifejezésre juttatásán alapszik. Ezeknek az érzékeknek, vágyaknak, és akaratoknak bizonyos irányzatú kifejezést akarunk adni. Jól tudjuk, hogy külső kifejezés nélkül nem hódíthatjuk meg az embert a maga teljességében. Stílusunkat szükségleteinknek megfelelően kell meghatározoznunk. Terminológiánk ki kell fejezze a mozgalom elszántságát és harckészséget és ezért nem lehet teljesen mentes a katonai terminológiától, amint katonai volt a "G'dud Haavoda" vagy a "C'va Haavoda" a munkássereg neve amint katonai kifejezések használatosak az erdei életben és munkában is. Ez a terminologia kitűnésevonhatóan igazságot fed. Alapjában véve mi az önkéntesség mozgalma vagyunk és nevelésünk az önkéntesség nevelése. Nevelésünk - a összes akaratok összevonásának erőfeszítése olyan életmódra, egybekötve a tette és honfoglalásra ösztönző romantikával és a pionir honfoglalási tétl és a katonai kifejezéseket használó terminologia közötti szintézis alapja. Nem kell sajnálnunk sem érzéseink, sem a honfoglalás és az önvédelem romantikájának felhasználása miatt. Nem akarunk ösztönöket kiirtani, melyek hasznosak lehetnek nevelési céljaink beteljesítésében és az egyéni önmegvalósításban. Nevelésünk által akaratában, mitelemes elszántságában gerinces egyéniséget alakítunk.

Az expresszió és impresszió nevelésünkben.

Mozgalmi nevelésünknek intima építőmunka is van: a mozgalmi légkör. A mozgalmi epocik és kelgyökényesség az új lel-

előrehaladást. Mozgalomba való belépésnek első pillanatától tudja ezt, és várja az időpontot mikor azt mondják neki: már nem vagy újonc. Ő várja azt a percet, melyben cserkésznyaklánnyal kapja tudjaenné elérésére ezt és ezt kell megtennem, ezt és ezt kell megtanulnom, harmadik, második, első próba, ezek a cserkész rangjai, ezek a vizsgák melyek elé állítatják és a rang elnyerésére. Mindebben megvan a közel fekvő cél. Nemcsak a teljes tökéletesség célja, hanem a közelfekvő közvetlenebb cél is, mely elérhető, ha egy félúton, vagy egy úton keresztül megcserélteti magát és minden ilyen közelfekvő cél újabb lépésre ösztökéli a cserkészt. Így haladnak lépésről-lépésre a cserkészek a cserkészélet útján előre.

Egyszerű talán primitív vázlat. Nem tagadhatjuk hogy van benne igazi mag, egy igen primitív pszichológiai igazság magva. Kertelés nélkül a pedagógiai és szervezeti kihasználás célzata. Nem vonható kétségbe, hogy a cefe-letra tette és haladásra indító tényező a különböző cserkészmozgalomban. Az általános cserkészletben az egyéni tanulási, képzési eleme nem volt teljesen elkülönítve a mozgalmi ténykedéstől. A fiatal cserkész előtt nemcsak a harmadosztályú próbát cserkész fokozataról a másodosztályú cserkész részére, s innen az elsőosztályú próbát kiállott cserkészfokozatára való átmenet leírása áll, hanem egy más letra is, az előzőnek a folytatása, előcserkész, segédőrsvezető, őrsvezető stb. lenni, - s ezáltal a létrán előlépő cserkészletre több és több felelősség hárul.

A létrának kétségtelenül meg van a vonzó, ingerlő, tettehajtó értéke. A kérdés az hogy vajon a letra kimeríti-e az önévelés jelenségének összes lehetőségeit, melyeket a mozgalom tagjai elő állíthat. Ebben kételkedünk. Nemcsak pedagógiai szempontból és szervezeti szempontból egyaránt kifogásolandó hiányosságok fennforgásáról van szó a neveléssel szemben. Ez az utóbbi ismeretek elsajátítására felületese és primitív. Se nemcsak innen erednek kételyeink. Kérdésünk: kimeríti-e ez a letra a mozgalom tagjai elébe állítandó önévelés látomásának összes lehetőségeit? Vizsgáljuk meg a cserkészletet az angol mozgalomban.

A baden-powell-i angol cserkészmozgalomban is van kolonizatorikus hordító pionérság, mint nálunk. Vannak ugyan különbségek, de Baden Powell célja a cserkészmozgalom létesítésében nem volt más, mint embereket felkészíteni a gyarmatok számára. Különbözik tőlünk ez a mozgalom társadalmi arculatában és nemzeti célkitűzéseiben. De menjünk egy lépéssel tovább. Tagadhatjuk, hogy a cserkészlet valóban a gyarmatok számára készíti elő az embereket. S erre döntő bizonyíték, hogy több mint harminc éves fennállása alatt nem sikerült a gyarmatok számára embereket rekrutálni. Több, mint harminc éves fennállása után az angol cserkészmozgalom még mindig nem telepített be gyarmatokat, és ennek ellenére továbbra is létezik. Az azt bizonyítja, hogy létének más célja van.

Nem azokra az elgondolásokra célzunk most, melyek Baden Powelt vezettek a nyugatafrikai hadműveletek után 1901 és 1908 között, a Themze szigeten mintegy 500 ifjút gyűjtött össze és azzal a módszerrel igyekezett őket egy táborba tömöríteni, melyet később cserkészletnek neveztek. Lehet, hogy az afrikai hadműveletek visszahatottak a cserkészletre, - látva a

nyomort és tudatlanságot, melyek az angol nép alsó rétegeit el-
 lapik, - a letelepítő Anglián ujjáépítésnek gondolatai motoszjal-
 tak, lehet, hogy arról a nagy mozgalomról álmosott, mely fiatal
 embereket készít ma a kolonisták életére és táborokban indulnak
 el a tűzsufolt szigetről betelepítési Afrika, Ausztrália, és Új
 Zeeland pusztáit. Ha ez is volt Baden Pawel elkezdése, egyha-
 mar rájött tevédsére. Ha az angol cserkészmozgalom az ért jött
 létre, hogy kiforrott kifejezést és nevelői irányítást adjon az
 angol kivándorlasi mozgalomnak a tengerentúli területekre, akkor
 kétségtelenül elkezdte az időpontot. Anglián társadalmi, politikai
 és gazdasági valósága ma már nem telepítő állam valósága. Egész
 Európa valósága nem telepítő országok valósága. A kolonizáció nagy
 klasszikus korszaka a kapitalista világ keretében, elmúlt. Nagy
 telepítési művek fejezete csak a világ gazdasági rekonstrukció-
 jának és társadalmi ujjáépítésének egy későbbi fokán várhatók.
 Ezért az általános cserkészlet, maga a kolonizáció jellegzetes
 országában, Angliában is csak emlékekből táplálkozik. Az ameri-
 kaskolonizáció aranykorának, az elmaradott területek kolonizá-
 ció klasszikus korának történelmi emlékeiből és hőstetteiből, - és
 nem a mozgalom és nevelői előtt álló konkrét kolonizatorikus
 feladatokból. Kiserletek történtek ugyan a mozgalomból a tengeren-
 túli területekre való kivándorlás kedvének fokozásán, de ez kö-
 zel sem bír azzal a vonzóerővel, mint a mi mozgalomunkban a tele-
 pítési elem, de nem ez a lényeg. Íme létezik egy mozgalom mely
 egy millió embert számlál tagjai sorában. Vajjon az egész nevelés
 kizárólagosan a gyarmatok adminisztrátorainak és katonáinak szól?
 Mondhatjuk, hogy ez a millió tagot számláló mozgalom, mely min-
 den 3-4 évben megújítja összetételét emlékekből él csupán, mely-
 nek keretét a játék adta, a befejezés nélkül a játéknak az élet
 színpadán való utolsó próbája nélkül. Ez a mozgalom kétségtelenül
 konzervatív tényező lett Anglián közéletében, mely a hagyományt
 folytatja. Az angol cserkészmozgalomnak hiányzik a természetes
 befejezése, vagy pedig ez a befejezés szurrogátszerű. A viszony-
 lagos befejezés, mely a létrehozást folytatja, nem a nevelés stádium-
 nában fejeződő dolgok epilógusa, hanem a hagyomány folytatá-
 sa. Ez a befejezés vezetők kis rétegét termeltek ki, akik foly-
 tatják a lancolatot és konzervatív feladatot teljesítenek a moz-
 galomban. Befejezetlen mű, mert nincs benne teljes egyéni befe-
 jezés.

A nevelési létre mozgalomunkban, - élet-letra.

Mielégíthet e bennünket ilyen létre? Nem akarunk
 kitérni a pedagógiai szempontból kétséges momentumokra, nem fog-
 juk felvetni e létre fokozatának problémáját, hogy milyen mérté-
 tekben kapcsolható össze az ismeretek szerzése a vizsgálattal, a
 vizsga rangosztással, hogy milyen mértékben lehet ezen az uton
 egyáltalán nevelni? Nem fogjuk érinteni az egyéni kérdéseket,
 az egyén fejlődésének momentumát, s a létre való emelkedés vá-
 gyában rejte veszélyt a túlzott egyéni ambíció kifejlődését il-
 letően és más hasonló beteges jelenségekre vonatkozóan. Arról
 akarunk beszélni, ami minden kétségen felül áll. Nincs a cserkés-
 zetnél megfelelőbb módszer az ifjúságban rejte erők, potenciák,
 képességek felkutatására, az egész- létező egyénre való katonai

fejlesztésére oly életrend mellett, mely feladatok vállalását követeli meg. Ebben az értelemben a oseekészmetodus organikus szervezethez és a feladatok rendjevel, melyek mindenkire harulnak, talán ideális rendszernek tekinthető a mozgalomban lévő erők maximális kifejtésére. A hierarchia, amennyiben nem válik gátló momentummá, amennyiben a fejlődés ésnövekedés kezdoményező tényezőjévé fejlesztik, oly fokozatok sorát alkotja mely a nevelt életében allandó előrehaladást biztosít. Esmelyet a nevelt természetesen végig tud járni az egyéni kifejtés utjának összes fokozataiban. Ebben az értelemben nevelési rendünk az erők kihasználásának egyik legintenzívebb rendje. Ha ehhez még hozzájárul a nevelési "befejezés" az egyéni fejlődés előmozdítására, mint tömegerőket bevonó tényező, akkor semmilyen metodus nem veheti fel a versenyt a cofe-rendszerrel,

Van a mi "létránkban" valami különleges, bennünket megkülönböztető jelleg. A mi létránk nemcsak a közéleti aktivitás létrája, a mi létránk élet-létra. Eppen látjuk a mozgalmunk és az általános cselekvésmozgalom között fennálló lényegbeli mély diferenciákat. Baden Powell egyik sajátkezü rajza egy farkas kölyköt ábrázol, mely az idősebb farkasra hámul. Ez a létra megtörese. Fentebb beszéltünk az Erec Jiszráéllal való közvetlen kapcsolatáról és azt mondtuk: a "létra" - ugyanaz a létra. A mozgalomban belépo minden gyermek érzése, hogy ő a létra bizonyos fokán áll. Ez hatalmas nevelői érték. Fokozzuk az erécjiszraeli asszociációkkal történelmi vagy közelebb fekvő romahtikus és realisztikus asszociációkkal. Munkánkat az összes síchváokban eréc-jiszráéli színezettel telítjük. Ebből következik az említett első elv kiegészítése, a rend. A nevelési mozgalomban lévő belső életrend csak akkor lehetséges, ha velejár a nevelés fokozataként szolgáló rend pontos megjelölése. Itt egészítjük ezt ki az eréc-jiszráéli létra.

A mozgalmi érzet.

Eddig főleg a mozgalom pedagógiai és szervezeti meglatásairól, az általunk alkalmazott nevelési metodusokról és megszabott normákról van szó. Fentől tekintettük a mozgalomra és így boncolgattuk. De még mindezeknek az intézményeknek és eszközöknek a szabályai és normái együttesen sem adják a mozgalom igazi arculatát, az egyén és es a közösség életében való realis értékét, ha nem fűzzük hozzá a mozgalmi érzetet, amely áthatja a mozgalmat és összekovacsolja tagjait.

Mozgalmunk nem úgy keletkezett hogy bölcs előrelátó emberek megjosolták a holnap követelmenyeit és előkészítő intézmenyt letesítettek. Mozgalmunk ébredő fiatal emberek utkereséséből keletkezett. Ez volt a kezdet. S ez határozta meg a mozgalmat. Az első "uttörök" azóta már "kiöregedtek", de megmaradt a mozgalom ifjúkori vonzereje, eredeti lelki világa. Miben rejlik ez, miben jut kifejezésre? Elsősorban az egység és az egység, a közösség érzetében, a mozgalmi nevelésben, a kén-otthonban. Tipikus és figyelemreméltó ez a közvetlen kötöttség vonása 12 és 18 éves ifjak között, a válaszfalak, a nagy korabeli diferenciák és a különböző-jelenségek ellenére, melyek jellem

zöek és természeteseek a különböző korosztályokból összetett társadalomban. S mindennek ellenére seholsem található meg ily nagy mértékben, mint a nevelő ifjusági mozgalomban, az együvértartozás tudata és érzete, annak érzete, hogy a korbéli és más differenciák csak különböző fokozatok ugyanazon életcél.

Igaz, hogy néha a fokozatok között idegenség alakulhat ki. Ezt az is okozhatja, hogy az erco-jiszraéli slia-ák főleg a bogér-sizhvát gyujti maga köre, és bizonyostávolságot tart a fiatalabb korosztályokkal szemben. Fontos pedig, hogy a legfiatalabb cofe is érezze, hogy ez az ő mozgalma és hogy ő a mozgalom láncának egyik fontos és éltető szeme. A slia-ák feladata egybekötni, közelhozni az összes sizhvákat, egygyetömöríteni őket a közös ut és a közös cél körül és ezáltal fokozni a fiatal cofe és az idosebb bogér közösségi érzetét és a mozgalom keretében való együvértartozásuk tudatát.

§ . § § . § § . §

előléésére, fontossága azonban nem változott. Világos, hogy minden játék értékfejlesztésre készített és bizonyos képességeket fejleszt ki. Különösen fontos számunkra a játék lélektani, nevelési oldala. A neveléssel kapcsolatos munka és tanulás biztosítsák számunkra a szakadatlan, rendszeres munkára való képességet, a munkát, a természet és társadalmi életének megismerését és a logikusan követkevs gondolatmenetet. De gyors tájékozódóképességet azonnali alkalmazkodást bármilyen helyzetben, majdnem automatikus iniciatívát és megfelelő reagálást minden pillanatban, csak a játék és különböző fajtái fejleszthetnek ki neveltjeinkben. Ezek állandóan változó helyzetek előidézésével, az egyénnek önmagában és társaiban való bizalmat követelik meg. Ebből a szempontból a játék jó iskolája a kollektivistai nevelésnek is. A munkára-nevelés és a játék elemeinek bizonyos keverékét látjuk a csoport különböző tevékenységi ágaiban is. Táborban, akadályversenyben stb. A játék az ifjúság felkészülésének és önnevelésének legtermészetesebb formája. Tartalmazza mozgalmunk vonzóerejének egy részét és egyike a fő nevelési eszközöknek az alkotó ember és a küzdő bajtárs kialakítására.

Önnevelés.

Mindezekből a vonásokból, melyek mozgalmunk nevelési rendszerének egy részét vázolják fel lehet ismerni, hogy milyen fontosságuk van azoknak a tudatos és nem tudatos önálló nevelési törekvéseknek, melyekre a csoport tulajdonképpen épül. Nevelési téren mozgalmunk teljesítménye abban a képességben áll, hogy kifejezésre juttatja tagjainak önmaguk tökéletesébbtételére való törekvéseit, formákat ad számukra és megszervezi őket. Egész szervezeti rendszere és nevelési eszköze ennek az alapvető jellegnek megfelelően van megszabva. Az önnevelés mértéke és formái erősen változnak a korról és a szellemi meg fizikai képességek fejlődésével. Az önnevelés e változó jellege mértékadó a szervezetek korosztályokra való beosztásánál és a korosztályok tevékenységének meghatározásánál.

A sikhvák /korosztályok/

Mozgalmunk nevelési tapasztalata során alakult ki a sikhvarendszer. Mindegyik sikhvának kidomborított nevelési célja van, mozgalmunk céltudatos, határozott élet-ideét kialakító jellegének megfelelően. Négy korosztály van. Az első tíz évtől kb. tizennégy évig, a második az elsőből való átmenet tizenhettől tizenhatig, a harmadik tizenhettől tizennyolc év és a negyedik tizennyolc évtől felfelé a csúhsáráig át az aliáig. Ez nem véletlen beosztás, hanem minden korosztály tagjainak sajátos jellemvonásaitól függ. Bár átmeneti sajátosságok nagy számban fordulnak elő és minden fél év vagy év első pillantásra majdnem felismerhetetlen változásokat hoz létre a fejlődő emberben, a különböző fejlődési fokozatokat mégis e négy csoportba lehet tömöríteni. Mindegyik csoportnak meg vannak észrevehető sajátosságai testi fejlettségben, lelki életében szellemi és erkölcsi érettségének fokában.

Az első sikhva tárgyát főleg a megvilágítás felé hajló ösztönök és az ifjúsági szellem megnyilvánulásai iránt való szűk érzékeltük hozza a mozgáshoz. Autonóm szervezkedésre és társadalmi felemelésre még nem képesek és egy tartós gondolat koncentráció csak nehezen érhető el náluk. Egoizmusukat a kollektivitás helyességére való rámutatással és társadalmi öntudatuk felébresztésével lehet levezetni, mivel izikumuk nem képesíti őket ten leges munka teljesítményre a sikhva programjának a játékkal átitatott kézimunka a legmegfelelőbb.

A második sikhvában a testi érettség küszöbén állunk. A lelki életében a korban kezd elmélyülni, nagyobb érzékenység, ingerlekenység tapasztalható és általában befelé fordul: a belső lelki folyamatok kezdenek nagyobb szerepet játszani, a külső történések rovására. Egész sereg új vonás jellemző ezt a korosztályt: a nemérettség, a fiú és lány közötti jellembeli differenciálódás erősödése, gondolati ölnökség, erős érdeklődés a technika és tudomány iránt, heroizmus, forradalmi romantika, a társadalmi felelősség létrejötte; a test erőpróbák után vágyik hogy képességeit kifejlessze.

A harmadik korosztály tagjai lelki érzékenységüket igyekeznek alárendelni egy magasabbnak és a szocializálódás felé tudatosan törekednek. Az előbbi periódus romantikája összekapcsolódik a realis élettel és megvalósulást keres. E korosztály átközönpontja a romantikus képzeteknek és a valóságnak. A testi fejlettség révén a munka megszűnik játék lenni; egyre inkább a konstruktivitásban látja életideáljának megvalósulását.

A negyedikkorosztály tagjai a felnőtt társadalom életébe való belépés és a konkrét élet-utjuk megválasztásának idején vannak. A társadalmi fegyelmet és kollektivitást már mint önmagukra nézve szükségesszerű követelményt valósítják meg. A kvacában kialakult bensőséges hangulat átadja helyét a felelős társadalmi szellemnek. Értelmi belátásuk és önevelésük határozott és öntudatos jelleget vesz fel. Testi kifejlődöttségük révén a munka természetes funkció lesz életükben és felelős tevékenység a hátszárán.

A legtöbb életelvenség többnyire a második sikhvában található. Minden eserkész mozgáshoz ezzel a korosztállyal kezdte, mert ebben a korban található meg természetes állapotában a szabad szervezkedésre és emberi tökéletesedésre való törekvés. Megtalálhatni itt az intenzív belső munka előfeltételeit itt a tulajdonképeni mozgalmi romantika és itt termetedik meg a küzdelem, a feladat-teljesítés pártosa. Itt kell, hogy kifejezésbe jusson leginkább mozgalmunk alaprendszer, a chaluci-cofiut, amely az összes korosztályokon végigvonul. A chaluci-cofiut alapja az egész sikhva tévékenységünk, - munkájában, szorakozásában nevelési romantikájában. Modern kultur-technikájú és szervezottségű pionirok behatolnak egy pusztán fejletlen országba és kulturát, emberi életet vásznak be, harcolnak vadakkal és rosszakarrttal - de alkalmazkodnak is az ország kezdetleges feltételeihez és legyőzi őket testi és akarati energiáikkal.

koncentráción és kitarításra/ ez a sichva csak az idősebbek számára állhat fenn. A sichva rendszere csak hosszú idő után alakult ki. A vadnyugat, az erdő-élet és az "indianizmus" romantikáját az izzó Kelet, a pusztai vándorlások, a "beduinizmus" romantikájával helyettesítve, jutottunk el a cofe-cair rendszerhez, amely az első sichvát őshéber törzsekre osztva keresi az utat a sichva héberszelleme, palesztinai színezett nevelési mentalitásához. Mozgalmunk sajátos jelensége a szokatlanul érett második korosztály. Ez az érettség három tényező természetes következménye:

a /mozgalmunk az ifjúsági tömegeket a megvalósításra készíti fel. A cofe-sichva a reális életbe való belépés előtt áll és erre tökéletesen fel kell, hogy készüljön.

b/ mozgalmunk nem különböző "kurátoriumok" gyamolitottja, mint a nem zsidó népek cserkészszervezetei, hanem egy önálló ifjúsági társadalmi mozgalom, mely önmaga kormányozza és vezeti magát. Ezért fejlődött ki annyira legidősebb korosztálya, amely azoknak az összeséget képezi kik a mozgalom irányért, nevelési tevékenységéért, egéyz életéért felelősek. A cofei nevelés, mely folytatódik ebben a sichvában is, itt az ország és a kibuc életére való szakmai, kulturális és társadalmi előképzésben nyilvánul meg, valamint nevelői illetve vezető tevékenységben, ami egymagában permanens tudásgyaráítást és komoly önnevelési erőfeszítéseket kíván meg. A háchsára már maga a való élet, minden súlyosságával és felelősségével. Ez a felelősség teljes érettséget eredményez a mozgalmi nevelő folyamat befejezéséeként.

A sichvákba való beosztás - már említettük - az önnevelés mértékének és módjának megfelelően következik. A különböző korosztályok tagjainak tipikus átlagos jellemvonásai szerint a következő általános formulát állíthatjuk fel: "Az első sichvában a vezető átfogó nevelési befolyása, kell, hogy érvényesüljön a nevelő játék keretein belül. A cofe-sichva - egyéni és együttes nevelési erőfeszítések útján - a célnak kitűzött emberi /jellembeli/ és társadalmi értékeket kell, -hogy kitermeljen. A cofe-sichva tulajdonképen szintetizálja a kvuca szervezett irányítását tagjainak egyéni törekvéseivel. A cofe-bogór sichva a tökéletesség, államó önnevelés, erőgyűjtés alkotó energia, testvéri szeretet, stb. felől - elsősorban a chaluci megvalósítás felé való törekvés jegyében. A negyedik sichva a háchsárákon az eteci kibucok formájára egy ideáljuknak megfelelő a kvucákban kikristályosodott életformát valósítanak meg.

A szervezet

Minden országos szervezet csoportokból - kinekből - áll, amelyke földrajzi helyzetüknek megfelelően körzetekbe /gálilim/ vannakbeosztva. Az országos szervezetélén áll a szer

vezet vezetősége - Máhaga Rasit - ennek oldalán a felső tanács - Moaca Rasit - és az aktív szervezeti munkások kore - Hughá-madrichim. Utóbbi kettő nem képez általában külön testületeket és egyé szokott olvasni. A Máhaga Rasit irányítja a szervezett nevelési és organizatorikus tevékenységet és a Moaca Rasit segít segére van ebben azáltal, hogy időnként összeül, az általános szervezeti helyzetet és a szükséges teendőket és felmerült kérdéseket megtargyalni. A Vöidat Máhisztadrut, az országos konferencia, mely mindkettőt választja, az egész szervezet képviselőiből áll és a szervezet legmagasabb fóruma.

Minden helyi szervezet 2, 3 vagy 4 sichvából áll. Minden sichvá. nevelési egységekből van összetevő, melyekben a nevelés és a feladatok közvetlenül nyernek megvalósítást. Az első sichvában az első /vagy esetleg 4-5-ös/ 18-25 chavorból áll. Ennek fölén a roséda, ha lehetséges egy bachurt és egy bacharat, A második sichvában két nevelési egység van. A plugá 25-30-45 cefe tovább oszlik kvucákra /7-10 cefe/ és úgy egyik, mint másik igen fontos nevelési feladatokat teljesít. A kvuca nagysága alsó határában attól függ, hogy tagjainak száma jelentőseleg elegendő társadalmi és szervezési energiát, felső határa pedig attól függ, hogy képes-e meg összes tagjai intenzíven befolyásolni és lehetőséget ad-e mindannyiuk minél közvetlenebb lelki és társadalmi összeforrására. A plugá nagysága szintén lehetővé kell tegye a vezetőknek, hogy minden egyes cefe egyéniséget figyeljen mel kísérhető fejlődésében. Abnormális és kívánatos összetétel, ami a plugá harmónikus munkáját lehetővé teszi négy kvuca, kettő: cefim, kettő: cefot. Más összeállítás megnehezíti a nevelési egyensúly és egészséges nevelési atmoszférát megteremtését. A plugának két vezetője /A ros pluga és helyettese/ lehetőleg egy fiú meg egy lány kell legyen. A harmadik sichva a szervezetség megvalósítója. A kon összes cefe bogérjai egy sichvát alkotnak és tudatosan törekednek a tanulás és az ideológiai megismerés kinélyítésére. Munkájuk a háchsárára való előkészítés jégyében folyik. A negyedsichva a háchsárákon az önmegvalósítást tűz ki maguk elé mikor az önmaguk teremtette organizatorikus munkaközösségekben olyan életformát alakítanak ki, amely képesé teszi őket arra, hogy az Ereci viszonylatoknak mindenben megfeleljenek.

Vezetés, irányítás, nevelés autonómia.

Az előb. tárgyalt két nevelési egység szükségességét a cefe-sichva elepvető ellege, az önnevelés és a nevelési irányítás közötti szintézis határozza meg. Tagjainak szoros

lelki és individuális kapcsolataira épülő kis kvuca, mely tökéletes kölcsönös bizalom és testveri szeretet légkörét alakítja ki a letermékenyebb terület az intenzív nevelés számára. Egyfelől a közös jövő álma forrasztja szerves egészé tagjait, másrészt maximális lehetőségei vannak itt az önkritikanak, ami előfeltétele minden haladásnak és fejlődésnek és ami talán ugyanolyan fontos: az együttes kölcsönös biralat szabadsága a kvuca emberi és társadalmi tökéletesedésének céljából. A szefer-hakvuca - a kvuca naplója - sokat mesélhet tagjainak úgy az egyének, mint az összesség sikereiről és kudarciról. A plugá kere-

teibe inkadrálva a kvuca megkapja ottani feladatait és általa jut a mozgalom centrális eszmvilágának hatása alá, de a tagok fejlődése saját kvucakeretükben folyik le, erejüket önálló kísérletekben teszik próbára, bár a gyakorlotóbb vezető tanácsával és segítséggel, de mégis egy tudathatni nevelési kenyszer allandó nyomása nélkül, amit egy felnőtt vezető allandó jelenlet jelentene. Emellett azonban szintén megalapozott a pluga létjogosultsága és szükségesége, mint egy nagyobb, elevenebb nevelési egység. A kvuda egyedüli és elszigetelt jellegével sok veszelyt rejthet magában. Lehetségessé teszi a határosan kollektív en mértékentulii kifejlődését, megakadályozhatja a környező világba való látástés megnevezheti egy olyan világos utirány megtenemtését, ami az egyesek hangulatát és hajlamait a központi eszme felé irányítja. A pluga a jozgalom felelősségérzetének alapja kell, hogy legyen nevelésünkben és aceltudatos éstervszrű nevelés eszküze is. A pluga összejövetelei, kirandulásai és ulon-élete, mindez lehetővé teszi a ros-plugának, hogy közvetlen kapcsolatba kerüljön a pluga tagjaival, benyomásokot gyűjtsön rólük és így összeállithassa munkarendszeret, mely képességeikre k maximáliskibontakozását eredményezheti. A pluga életében és munkájában, munkatervének lefektetésében való részvétele, tanacsadói szerepe, lehetővé teszi számára a mozgalom irányvonalait a kvucákhoz, yz szelleme által betartani és fejlődésüket határozott irányba terelni.

A pluga nagyon fontos feladatokat tölt be a kis nevelési világ kiegészítésében. Szlesebb forum a nyilvános életben, a kvucá-érdekek találkozósa, együttes rendezvények, a kis csoport teljesítményei a "nagyobb közösség" javára, más csoportokkal és egyénekkel való allandó cütterzés - mivel ezek is a mozgalom tagjai -, mindez világosabbá és tisztábbá teszi a nevelési legkört, biztosít az egészségtelen elzárkozás és kiscsoportromantika ellen és megkönnyíti egy szeles és felelősségteljes társadalmi mozgalom szellemének kialakítását.

A kvucá és a pluga külön feladatainak megfelelően lesz beosztva mindegyik egység munkaterve. Az általános irányadó szichák, beszélgetések a mozgalom alaphérdéseiről, etikai és ideologiai principiumairól a ros-pluga által vezetődnek le és a kvucakban nyerik folytatásukat. Nagy játékok tornamutatványok, rendgkorlatozás, sport, nagyobb tábori munkalatok, felolvasások a tudomány és technika világából, irodalmi törvényszék, - mindez és még sok más a pluga közös tevékenységéhez tartozik és a ros-pluga közvetlen nevelési és megfigyelo tevékenységének alapjait kepezi. Masrészt több munkag - a melyebb és alaposabb ismeretszerzés a mozgalom általános erkölcsi és világnézeti kérdéseinek részletesebb tárgyalása, önnevelés, önképzés és önkritika, intenzivebb játék és training, - mindez főleg a kvucá működési területeihez tartozik.

A kvucák vezetői legalább hetenként össze kell hogy gyűljenek a ros-plugával együtt, mely alkalommal lefektetik a következő hét munkatervét, esetleg a ros-pluga közvetíti az ehhez szükséges ismereteket és megteremti a szichát ros kvucot kereten belül is azt a nevelési atmoszfert, mely automa-

3. Közvetítő befolyása igen nagy jelentőségű lehet és sokszor ez dönti el az egész pluga sikereségét.

Ezzel a munkarendszerrel kapcsolatosan felmerül a ros-kvuca jellegének kérdése. Világos, hogy a pluga-rendszer megoldja bizonyos mértékben a ros-kvuca hiányproblémáját, de epp ezért tisztázni kell a kvuca vezetéseinek kérdését.

Az ideális felfogás az, hogy a ros-kvuca szerepet egy cofe töltsse be a kvuca tagjai közül. Egy olyan emberrel való állandó kapcsolat, ki vezettségénél sokkal magasabb fokon áll érettség, képzettség terén, veszélyezteti a cofek önálló képességeinek fejlődését, egyéniségük szabad, független kialakulását és csupán inkább kialakult egyéniségével és szellemi megalapozottságával nyomást fejt ki a cofe lelki organizmusára, megszüntet jelenti ez a helyzet. A gyakorlat bizonyította be e rendszernek a helyességét, nikor a ros-kvuca a legaktívabb és erre legmegfelelőbb cofe, persze anélkül, hogy vezetői pretenciói lennének és így a kvuca ösztönző tagja. Munkaanyagot és utasításokat a ros-plugától kap. Az így kapott irányvonalakat továbbviszi a kvucába és egyéniségével alakítja a kvuca szellemét. A cofe-kvuca ezen ömnevelési rendszerét nyilvánvalóan inkább az idősebb cofek /cofin-bogrim, 16-18 évesek/ kvucaiban valósíthatjuk meg. Az uralkodó rendszer a múltban a legtöbb országos szervezetben az volt hogy a ros-kvuca egy fiatalabb boger. Ere főleg a pluga keretek hiánya következtében volt szükségünk, a kvuca intellektuális és mozgalmi nivójának emelésére. Ez általában a járandó út a fiatalabb cofek /cofin-cöirin 10-14 évesek/ kvucaiban, melyekben alig gondolhatunk a kvuca önálló munkásságára és így vagy boger, vagy fejlettebb cofe-boger tölti be a ros-kvuca szerepet.

A nevelés gyakorlata.

a/ Ömnevelés. - Az ömnevelést nem kell az u.n. "szabad neveléssel" összetéveszteni. Nem azt jelenti, hogy minden testvérünk pl. maga határozza meg nevelési törekvéscinek célját. A mozgalom egy konkrét, határozott célra van felépítve és abban a mértékben, ahogy mindegyikünk érettebb lesz intellektuális fejlődésében, mind jobban lesz számára ideológiailag megalapozva a mozgalmi cél. mivel azonban célunk örtecél, határozott, stabil életformával, társadalmi és munkaviszonyokkal szoros együvetartozáson megköveteli azt a jellenet, amely lehetővé teszi e cél idealis megvalósítását, azt az egyéniséget, mely felepitendő társadalmunk értékes eleme lesz, - tehát a jelennevelést is. Es egy ember jelennek nevelése csak saját önálló törekvéseire támaszkodhat. A nevelés összes kérdései végül is az ömnevelésbe torkollanak. Az országépítő chalu idealja lebeg a cofe szeme előtt, mozgalmunk közös idealjához azonban csak saját önálló erőfeszítései fogják elvinni. Ezzert adjuk rendszerünkben az ömnevelésnek az első helyet. Nagy szerepr játszanak ebben a mozgalom különböző nevelési eszközei.

b/ A játékok. - A játékok keresztül majdnem magától alakul ki es fejlődik a fegyelen, ömuralon, egymás megbecsülése es a lojális bajtársiasság, azok a helyzetek egyszerű következményeként, melyekbe a játékok során kerülnek a résztvevők. Így érthetően fontos, hogy a vezetők különbséget tudjon tenni a szorakoztató es a nevelő játékok között. Előbbiek a pihenést es időtöltést szolgálják, utóbbiak alkalmasak annak a játszóknak po-

következmenyeként, melyekbe a játék során kerülnek a résztvevők. Így érthetően fontos, hogy a vezető különbséget tudjon tenni a szórakoztató és nevelő játékok között. Előbbieket pihenést és időtöltést szolgálnak, utóbbiak alkalmat adnak a játszóknak pozitív tulajdonságaik, értékeik fejlesztésére. A cefe-nunika gyakorlatok és a különböző trainingek /megfigyelés, emlékezet gyakorlása, tájékozódás, torna, kanyu atlétika/ nemcsak a testi és szellemi képességek fejlesztése szempontjából fontosak, hanem a jellemalakító kitartást és önuralmat erősítő hatásuk miatt is.

o/ Önkritika. - Ez különösen a cefe-korban fontos, mikor az alakuló jellem legfontosabb tulajdonságai érnek meg, szemátlis. Emóciók ébrednek és kibontakozóban vannak az ifjú ember egész beállítottságának körvonalai. Az önbírálat előfeltételét kepezi annak, hogy a cefe képességei, tulajdonságai ne csak a sportterületek keretében működjenek, hanem a nevelési kult, a jellemnevelést szolgálják. Egy általános életcél és napi rendszer megteremtése a munka-tanulás - szervezeti tevékenység - tökéletesedés számára fordított idő arányos és harmonikus beosztása nem kis erőfeszítéseket kíván meg. Az intenzív fejlődést sokban segítheti az egyéni napló az önbírálat számára, az idő kihasználás tervszerűségére, amennyiben megszüli az akaratot a belső tökéletesedésre. Éppen a korban az egyéniség viszont még elasztikus ahhoz, hogy ez a törekvés jelentékenyen befolyásolja fejlődésének irányát.

d/ A társadalmi keret. - Ezt kvucájában és plugájában kapja meg a cefe. Ezzel a kerettel való állandó kapcsolata és hozzákötöttsége egy nevelési típust alakít ki, ami erősen megkönnyíti az individualis nevelési erőfeszítéseket. Azok az ételszabályok, amiket mindegyik kialakít magának és életének uralkodó irányelveivé szenteli, domináló szerephez jutnak a csoportok életében. Meghatározzák az egyének közötti viszonyt, egész együttes életüket.

e/ Moacát Haplugá. - A pluga életének irányításában nagy szerepe van ennek a tanácsnak. Tagjai az egyes kvucák delegátusaiból és a ros-plugából állnak. A M. H. foglalkozik a pluga belső organizációs, adminisztratív, gazdasági technikai kérdéseivel, megszéli az otthon és intézmények /könyvtár, műhely, kurzusok/ kérdéseit. A M. H. és a pluga általános szichája között bizonyos munkamegosztás kell, hogy legyen. A pluga általános szichájának - ez alkalommal mindannyian együtt beszélnek meg a pluga keréseit és eseményeit - igen nagy jelentősége van: a pluga társadalmi légkörének és közvéleményének irányítója. Különösen nagy értéke van a táborban, mikor tagjainak elzével sokkal közvetlenebbül függ össze.

f/ Törvények. - Bármilyen tökéletesen megszervezett is lenne a mozgalom nevelési tevékenysége, a nevelés alapvető tényezője mindig a cefe akaratában és öntudatában található meg. Az tény, hogy ezt az öntudatot a mozgalom elképzelései alakították ki. Ennek ellenére szükség van bizonyos normák lefektetésére, melyek segítséget szolgálnak cefének önmaga "ellenőrzésében," hogy tetteik bírálatánál szilárd támpontjai legyenek, hogy azt az egyéni ideált, amit önnevelő keresésében megközelíteni akar, határozottabban képzelje el. Ezek a

„... az a törvényhozás, a törvény azonban nem szabad egy félre pá-
ranci legyen, ami meghatározott hitet kényszerít a mozgalom tag-
jaira. A törvény mozgalom életének valóságából kell, hogy fakad-
jon, egy magasabbrándú, észszerű életelvű.

A nevelőmunka, a beszélgetések, a mozgalmi szellem
hatása alatt az embereknek bizonyos konzekvenciákat kell levonni-
uk maguknak, életükre, viselkedésükre, gondolkodásmodjára vonat-
kozóan. A mozgalom törekvéseinek tisztázása a coffee-sichvában ez-
zek megformulálásához vezet, törvényekhez, melyek összekapcsolják
a coffee-t az ország életével és népének jövőjével. Nagy hiba len-
ne ezeket a törvényeket a "fenbtték" világából megsokított élet-
telen formáknak tekinteni. Lényegük az, hogy a coffee belső tör-
vényei, amiket öntudata diktál és teremtett meg és amik krité-
riumot képeznek tettei megbírálásánál és ezeknek megfelelően
igyekszik élni. Az egyes coffeek ilyen törekvéseinek összessége
teremt meg a coffee-környezet közvéleményét. Ezért nem szabad a
törvényeket előre "felállítani," majd később "megnagyarázni".
A törvényeket a coffeek önálló keresésük során alkossák meg, a ve-
zető feladata az, hogy a helyes utra terelje őket, gondolkodásra
késztesse és - kellő időben - esetleg rendelkezésükre bocsássa
kérsük megformulálását, a törvényt. Ez a feladat minden esetre
nehezebb, mint a "törvénytárgyalás", de sokkal inkább megfelel
nevelési követelményeinknek, fejleszti a coffee gondolkodását, fe-
lelőségét és a törvényt belső imperativusszá teszi.

A törvények a nevelési ideál általános körvonalait
adják, de a coffee életét szorosán össze kell kapcsolni velük. Meg
kell találni az ideálnak a mindennapi életben előforduló megnyil-
vánulási formáit. Erre a célra alakulnak ki a különböző jelnon-
datok. Ezek nem nagy problémákkal foglalkoznak, hanem a coffee
egyszerű életével, meghatározzák a tőle megkövetelt jellemvonás
sok gyakorlati kifejezési formáit és így a törvénybefoglalt ide-
ál megvalósításnak alapját képezik. Minden plugának joga van ré-
ális szükségleteinek megfelelően jelnondatokat megállapítani, ne-
lyek az életben felmerülő kérdésekben foglalnak el álláspontot.
De az élet alapja fontos, mert konkrétizálja és a tettek medrébe
irányítja a coffeek törekvéseit. Es mozgalmunk teljes egészében a
szek a tettel való megerősítésére alapul. Fennáll az a veszély
hogy a törvények elvszítik elő tartalmukat és külső formákba ne-
revednek. Ezért a fenn megadott irányvonalakat szigorúan követ-
ni kell, mert csak így marad meg a belső tartalom a külső formában.

Az otthon. A plugá és a ken nevelési és szervezési
munkája képezi az után-élet vázát ezáltal szelebbíti és me-
gészíti a kvucá nevelés hatását. De meg a kvucában az alap az ön-
nevelés, a plugában pedig a vezető tervszerű befolyása, az után-
ban a ken coffeeinak kollektív ömnevelése folyik. Ami itt okvetlen
fontossága: nemcsak az után életének megszervezése, hanem a ben-
ne megteremtett légkör, társadalmi pilló. Ezért a "hivatalos"
pluga összejöveteleket meghittebb után-összejövetellekkel szük-
seges kiegészíteni. Ezzel azonban egy nagy veszély jár; Tétlen i-
dopocsekölés, az otthonban konkrét elfoglaltság nélkül, csupán
a szülői ház vagy az utca atmoszférájától való megszabadulás
eljábol, ahol talán nem olyan kellemes és talán bizonyos fela-

adatok is vannak az emberre. Es jellehet a cofét a galuti környezet, a szülői ház későbbi elhagyására és Erec Jisraélbe való kimenetelre készítjük elő, tartakodniuk kell ettől az uttól, mely a "kerényesebb" és "kellenesebb" irányban ahad, mert ez soha nem fog felelősségre s súlyos feladatokra előké-szíteni. Ezért orvetlen szükséges az ulán viszonyait célszerűen megszervezni az idő és az energia teljes kihasználás- céljából.

A munkakorok és esti kurzusok /heber/ mellett a szabad esték is fontosak az ulában: ének, játékok, felolvasások, komoly és vidám törvényszékek /az irodalom és az élet területéről/ kérdések-feleletek /kérdőszekrény/ és amennyiben elő is vannak készítve, beszélő ujságok, előadások, zemeszónok stb. - Minden nap, mikor az otthon nyitva szokott lenni, állandóan szolgálatba kell lenni egy vezetőnek ki az elfoglaltság nélküli chaverokkal foglalkozzon.

b/ Uládiszítés, utárendezés. - Ezek szintén a nevelés kérdesei, mert az otthon visszatérőzi az egész kén minden tevékenységét fejlődési fokot. Az ulában két dologra van szükség: önkéntes tevékenységre és irányító közre. Egyik a másik nélkül nem érheti el, hogy az ulán valóban otthona legyen mozgalmunk egyik csoportjának.

Minden kvucának megvan az ulában a maga faldrö-sze, melynek diszítéséért felelős és amelynek alapján munkájáról véleményt lehet alkotni. Mert a faldiszítés nemcsak az ulán rendjét szolgálja, hanem hű kifejezője a kvucá felelősségének, alkotó energiájának, egészbelő tartalmának is. Itt vannak az e-rec jisraéli térkép vázlatai, rajzok, illusztrációk a zsidó történelemben, Erec tájai, a cionista és a munkaszolgálat nagyjainak portréjai, diagramok stb. Itt van az itón-hákvuca helye is. Időrel-időre, amint a kvucá más területekkel foglalkozik, fel kell diszíteni a faldiszítést. Jó összegyűjteni az ilyen módon felszabadult anyagot a plugá irattárába kiállítások alkalmára.

Lehet időnkint ulán- napokat is rendezni, amikor az egész plugá korán reggel találkozik az ulában és az egész napot tölti el az ulán rendezésével és mikor ez készen van, későbbi ünnepély, vagy törvényszék-kell tölti ki a délután. Nyáron természetesen a szabadban tölti a plugá az ilyen együttes napokat, lehetőleg egy-két napos kirándulás formájában.

A kvucá és plugá tevékenysége mellett, mozgalmi és nevelési fontossággal bír a kén életének kollektív megnyilvánulásainak megszervezése. A kvucá és a plugá a cofe korának, jellemének és törekvéseinek megfelelő nevelői keret. A kvucá és a plugá nem kell, hogy elszigetelt társadalmi egység maradjon. A cofének éreznie és tudnia kell, hogy ő a szélesebb nagy mozgalmi kerethez tartozik, melynek közös feladatai, közös célkitűzései vannak. A mozgalmi mindentagja kora, képességei és lehetőségei szerint teljesíti kötelelességeit a mozgalmában. meg kell találni a közvetlen kapcsolatot a különböző sichvák között, szoros kapcsolat kell, hogy fennálljon a cofe és a bogér sichvák között. Ennek kerete a kén, melynek élén a Hamháget Haken áll. É szerveknek a kén általános technikai adminisztratív ügyeinek intézése mellett, egyik fő feladata a kén kollektív életet megszervezni. A közvetlen kapcsolaton kívül általános kén összejöveteleket kell rendezni időnkint, az összes sichvák részvételével.

Ily összejöveteleknél rendszerint ünnepi jellegük van. A leghelyesebb alkalom erre a nemzeti és munkaszünetnapok alkalmából rendezendő összejövetelek: Pészach - a szabadság, a tavasz ünnepe, Szukkot - az aratás ünnepe Erec Jiszrélóban, vagy május elseje stb. Ilyen ünnepi kon. összejövetelek programját az összes sikhvak részvételével kell előkészíteni.

§ . § § . § § . §

Mozgalmainknak nem az a történelmi feladata, hogy egy bizonyos szanu kifinomult és felkészült egyéniséget kineveljen. Egy történelmi törekvéseiben és céljai megvalósításában egységes vonás szabbelileg és erőben jelentos összességet kell nevelnünk. Ennek első feltétele természetesen az, hogy a közegben olyan kialakult és azilárd egyéniségekkel rendelkezzen, amelyek társzai lehetnek egy biztos és megalapozott kollektív életnek. Ezért biztosítanunk kell azzal az összességgel szembeni egy közösséget, melynek keretén belül tagjai élni és dolgozni fognak ugyszintén mi kell alakítanunk képességüket olyan célra irányított és szervezett tevékenységre, amit nemcsak kisebb egységükben, intin közösségükben, hanem egy széles, átfogó, nagy mozgáson keretén belül folytassanak. Nevelési folyamatunk végén ugyanis nemcsak egyéni tökétesedéshez jutnak embereink, hanem társadalmi tevékenységük révén bizonyos történelmi szerepet is töltenek be. Ezért már előre meg kell becselnünk minden olyan alkalomát és intézkedést mi tagítja chavérjaink létükörét és felelősségét, nyilvános tevékenységre szoktatja őket.

§ . § § . § § . §

A módosított mozca r'chavánk határozata értelmében nevelési rendszerünk két sikhváját: a "cofe" és a "cofe bogért" egy sikhvaba osztottuk és a "bogér" sikhva alsó korhatárát 18 évről 17 évre bővítettük ki. Ezek szerint sikhvaink beosztása így alakult:

- cofe caif 10-14
- cofe bogér 14-17
- bogér 17-24 évig.

